॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥काण्डम् ४॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

युआनः प्रंथमम्मनंस्तत्वायं सविता धियंः। अग्नि ज्योतिंर्निचाय्यं पृथिव्या अध्याभेरत्। युक्ताय मनसा देवान्त्सुवर्यतो धिया दिवम्। बृहज्योतिः करिष्यतः संविता प्र सुंवित तान्। युक्तेन मनसा वयं देवस्यं सवितुः सव। सुवर्गेयांय शक्त्यैं। युअते मनं उत युंअते धियो विप्रा विप्रंस्य बृहतो विंपश्चितः। वि होत्रां दधे वयुनाविदेक इत्॥१॥ मही देवस्यं सवितुः परिष्टुतिः। युजे वाम्ब्रह्मं पूर्व्यं नमोंभिर्वि श्लोकां यन्ति पथ्येव सूर्राः। शृण्वन्ति विश्वे अमृतंस्य पुत्रा आ ये धामांनि दिव्यानिं तस्थुः। यस्यं प्रयाणमन्वन्य इद्ययुर्देवा देवस्यं महिमानमर्चतः। यः पार्थिवानि विममे स एतंशो रजा रेसि देवः संविता मंहित्वना। देवं सवितः प्र सुव यज्ञम्प्र सुव॥२॥

यज्ञपंतिम्भगांय दिव्यो गंन्ध्रवः। केत्पूः केतं नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचम्पद्य स्वदाति नः। इमं नो देव सवितर्य्ज्ञं प्र सुव देवायुव सिख्विद सम्प्रिय गायत्रेणं रथंत्रम्। सुवर्जितम्। ऋचा स्तोम् समर्धय गायत्रेणं रथंत्रम्। बृहद्गायत्रवंतिन। देवस्यं त्वा सवितुः प्रंस्वेऽिश्वनोबाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम्गायत्रेण छन्दसाऽऽदंदे ऽङ्गिर्स्वदिभेरिस् नारिः॥३॥

असि पृथिव्याः स्थस्थांदग्निम्पुंरीष्यंमिङ्गर्स्वदा भेर् त्रैष्टुंभेन त्वा छन्द्साऽऽदंदेऽङ्गिर्स्वद्वभ्रिरसि नारिरसि त्वयां वयः स्थस्थ आग्निः शंकेम् खिनंतुम्पुरीष्यं जागंतेन त्वा छन्द्साऽऽदंदेऽङ्गिर्स्वद्धस्तं आधायं सिवृता बिभ्रदभ्रिः हिर्ण्ययीम्। तया ज्योतिरजंस्रमिद्ग्निं खात्वी न आ भ्रानुंष्टुभेन त्वा छन्द्साऽऽदंदेऽङ्गिर्स्वत्॥

इद्युज्ञं प्र सुंव नारिरानुंष्टुभेन त्वा छन्दंसा त्रीणिं च॥१॥॥———[१]

ड्रमामंगृभ्णत्रश्नामृतस्य पूर्व आयुंषि विदर्शेषु क्वया। तयां देवाः सुतमा बंभूवुर्ऋतस्य सामन्त्स्रमारपंन्ती। प्रतूर्तं वाजिन्ना द्रंव वरिष्ठामनुं सुंवतम्। दिवि ते जन्मं पर्मम्न्तिरिक्षे नाभिः पृथिव्यामिष् योनिः। युआथार् रास्नेभं युवमस्मिन् यामे वृषण्वसू। अग्निम्भरंन्तमस्मयुम्। योगेयोगे त्वस्तंरं वाजेवाजे हवामहे। सर्खाय इन्द्रंमूतयै। प्रतूर्वन्नं॥५॥

एह्यंवक्राम्त्रशंस्ती रुद्रस्य गाणंपत्यान्मयोभूरेहिं। उवंन्तिरंक्षमिन्वंहि स्वस्तिगंव्यतिरभंयानि कृण्वत्र। पूष्णा स्युजां सह। पृथिव्याः स्थस्थांदग्निम्पुंरीष्यंमिङ्गर्स्वदच्छेंह्यग्निम् ऽग्निम्पुंरीष्यंमिङ्गर्- स्वद्धरिष्यामो ऽग्निम्पुंरीष्यंमिङ्गर्स्वद्धंरामः। अन्वग्निरुषसामग्रंमख्यदन्वहांनि प्रथमो जातवंदाः। अनु सूर्यस्य॥६॥

पुरुत्रा चं रश्मीननु द्यावांपृथिवी आ तंतान। आगत्यं वाज्यध्वंनः सर्वा मृधो वि धूंनुते। अग्निः सधस्थं मह्ति चक्षुंषा नि चिंकीषते। आक्रम्यं वाजिन्पृथिवीम्ग्निमिंच्छ रुचा त्वम्। भूम्यां वृत्वायं नो ब्रूहि यतः खनाम् तं वयम्। द्यौस्तें पृष्ठम्पृंथिवी सधस्थंमात्मान्तिरक्षः समुद्रस्ते योनिः। विख्याय चक्षुंषा त्वम्भि तिष्ठ॥७॥ पृतुन्यतः। उत्क्रांम महते सौभंगायास्मादास्थानांद्रविणोदा वांजित्र। वय स्यांम सुमृतौ पृंथिव्या अग्निं खंनिष्यन्तं उपस्थे अस्याः। उदंक्रमीद्रविणोदा वाज्यवीकः स लोक स् सुकृतम्पृथिव्याः। ततः खनेम सुप्रतीकमृग्नि सुवो रुहांणा अधि नाकं उत्तमे। अपो देवीरुपं सृज् मधुंमतीरयक्ष्मायं प्रजाभ्यः। तासा स्थानादु ज्ञिंहतामोषंधयः सुपिप्पलाः। जिधंमिं॥८॥

अग्निम्मनंसा घृतेनं प्रतिक्ष्यन्तम्भुवंनानि विश्वां।
पृथं तिरश्चा वयंसा बृहन्तं व्यचिष्ठमन्नः रभ्सं
विदानम्। आ त्वां जिघर्मि वचंसा घृतेनारक्षसा
मनंसा तञ्जंषस्व। मर्यश्नीः स्पृह्यद्वंणीं अग्निर्नाभिमृशे
तनुवा जर्हंषाणः। परि वाजपितः कविर्ग्निर्ह्व्या
न्यंक्रमीत्। दध्द्रब्लांनि दाशुषें। परि त्वाग्ने पुरं वयं विप्रः
सहस्य धीमहि। धृषद्वंणं दिवेदिवे भेत्तारम्भङ्गरावंतः।
त्वमंग्ने द्युभिस्त्वमांशुश्वक्षणिस्त्वमुद्धस्त्वमश्मंनस्परिं। त्वं
वनेंभ्यस्त्वमोषंधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुचिः॥९॥

पृत्र्वं-थ्स्यंस्य तिष्ठ् जिधंमिं भेतारं विष्श्तिश्चं॥२॥॥———[२] देवस्यं त्वा सवितुः प्रस्वैऽश्विनौर्बाह्भ्यां पूष्णो हस्तांभ्याम्पृथिव्याः स्धस्थेऽग्निम्पुंरीष्यंमिङ्गिर्स्व-त्खंनामि। ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतींकमजंस्रेण भानुना दीद्यांनम्। शिवम्प्रजाभ्योऽहिर्स्सन्त- म्पृथिव्याः स्धस्थे-ऽग्निं पुरीष्यंमिङ्गिर्स्वत्खंनामि। अपाम्पृष्ठमंसि सप्रथां उवंग्निम्भरिष्यदपंराविष्ठम्। वर्धमानम्मह आ च पुष्कंरं दिवो मात्रया विर्णा प्रथस्व। शर्म च स्थः॥१०॥

वर्म च स्थो अच्छिद्रे बहुले उभे। व्यचंस्वती सं वंसाथाम्भूतम्ग्रिम्पुरीष्यम्। सं वंसाथा स्वविदां स्मीची उरंसा त्मना। अग्निम्न्तर्भरिष्यन्ती ज्योतिष्मन्तमजंस्रमित्। पुरीष्योऽसि विश्वभंराः। अथवी त्वा प्रथमो निरंमन्थदग्ने। त्वामंग्ने पुष्कंरादध्यथंवी निरंमन्थत। मूर्जी विश्वंस्य वाघतः। तम् त्वा दध्यङ्काषिः पुत्र ईधे॥११॥

अर्थर्वणः। वृत्रहणंम्पुरन्दरम्। तमुं त्वा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तमम्। धनंज्ञयः रणेरणे। सीदं होतः स्व उं लोके चिकित्वान्त्सादयां यज्ञः सुंकृतस्य योनौं। देवावीर्देवान् ह्विषां यजास्यग्नें बृहद्यजमाने वयो धाः। नि होतां होतृषदंने विदानस्त्वेषो दीदिवाः अंसदत्सुदक्षः। अदंब्धव्रतप्रमितविंसिष्ठः सहस्रम्भूरः शुचिंजिह्वो अग्निः। सर सीदस्व महार असि शोचंस्व॥१२॥

देववीतंमः। वि धूममंग्ने अरुषिम्मंयेध्य सृज प्रंशस्त दर्शतम्। जिनेष्वा हि जेन्यो अग्रे अहा र हितो हितेष्वंरुषो वनेषु। दमेदमे स्प्त रत्ना दर्धानोऽग्निर्होता नि षंसादा यजीयान्॥१३॥

स्थ र्डुधे शोर्चस्व सप्तविर्श्शतिश्च॥३॥॥————[3]

सं ते वायुर्मात्तिश्वां दधातूत्तानायै हृदंयं यद्वितिष्टम्। देवानां यश्चरित प्राणथेन तस्मै च देवि वर्षडस्तु तुभ्यम्। सुजातो ज्योतिषा सह शर्म वर्रूथमासदः सुवंः। वासो अग्ने विश्वरूप् सं व्ययस्व विभावसो। उदं तिष्ठ स्वध्वरावां नो देव्या कृपा। दृशे च भासा बृह्ता सुंशुक्वनिराग्ने याहि सुशस्तिभिः।॥१४॥

ऊर्ध्व ऊ षु णं ऊतये तिष्ठां देवो न संविता। ऊर्ध्वो वार्जस्य सनिता यदिश्वभिर्वाघद्विविह्वयांमहे। स जातो गर्भो असि रोदंस्योरग्ने चारुर्विभृत ओषंधीषु। चित्रः शिशुः परि तमा रस्यक्तः प्र मातृभ्यो अधि कनिक्रदद्गाः। स्थिरो

भंव वीड्वंङ्ग आशुर्भव वाज्यंवन्न। पृथुर्भव सुषद्स्त्वमुग्नेः पुंरीष्वाहंनः। शिवो भंव॥१५॥

प्रजाभ्यो मानुंषीभ्यस्त्वमंङ्गिरः। मा द्यावांपृथिवी अभि शूंशुचो मान्तरिंक्षम्मा वनस्पतीन्। प्रैतुं वाजी कर्निऋदन्नानंदद्रासंभः पत्वां। भरंत्रग्निम्पुंरीष्यंम्मा पाद्यायुंषः पुरा। रासंभो वां किनंक्रदत्सुयंक्तो वृषणा रथें। स वांमुग्निम्पुरीष्यंमाशुर्दूतो वंहादितः। वृषाग्निं वृषणम्भरंत्रपां गर्भ र समुद्रियम्। अग्र आ यांहि॥१६॥

वीतयं ऋत सत्यम्। ओषंधयः प्रतिं गृह्णीताग्निमेत भ शिवमायन्तंमभ्यत्रं युष्मान्। व्यस्यन्विश्वा अमंतीररांतीर्निषीदंत्रो अपं दुर्मति हंनत्। ओषंधयः प्रतिं मोदध्वमेनम्पुष्पांवतीः

सुपिप्पलाः। अयं वो गर्भं ऋत्वियः प्रत्नः सधस्थमासंदत्॥१७॥

वि पाजंसा पृथुना शोशुंचानो बार्धस्व द्विषो रक्षसो अमीवाः। सुशर्मणो बृहतः शर्मणि स्यामग्नेरह सुहवंस्य

प्रणीतौ। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दंधातन। मुहे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतमो रसस्तस्यं भाजयतेह नंः।

उश्वतीरिव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपों जनयंथा च नः। मित्रः॥१८॥

स्थिज्यं पृथिवीम्भूमिं च ज्योतिषा सह। सुजांतं जातवेदसम्भिं वैश्वान्रं विभुम्। अयुक्ष्मायं त्वा सं सृंजामि प्रजाभ्यः। विश्वें त्वा देवा वैश्वान्राः सं सृंजन्त्वानुष्टुभेन् छन्दंसाङ्गिर्स्वत्। रुद्राः सम्भृत्यं पृथिवीम्बृहज्योतिः समीधिरे। तेषां भानुरजस्त्र इच्छुको देवेषु रोचते। सं सृष्टां वसुंभी रुद्रेधीरैंः कर्मण्याम्मृदम्। हस्ताभ्याम्मृद्वीं कृत्वा सिनीवाली करोतु॥१९॥

ताम्। सिनीवाली सुंकपूर्वा सुंकुरीरा स्वौप्शा। सा तुभ्यंमदिते मह् ओखां दंधातु हस्तयोः। उखां करोतु शक्त्यां बाहुभ्यामदितिर्धिया। माता पुत्रं यथोपस्थे साग्निम्बिभर्तु गर्भ आ। मखस्य शिरोऽसि यज्ञस्यं पदे स्थः। वसंवस्त्वा कृण्वन्तु गायत्रेण् छन्दंसाङ्गिर्स्वत्पृंथिव्यंसि रुद्रास्त्वां कृण्वन्तु त्रैष्टुंभेन् छन्दंसाङ्गिर्स्वदन्तरिक्षमसि॥२०॥

आदित्यास्त्वां कृण्वन्तु जागंतेन् छन्दंसाङ्गिर्स्वद्यौरंसि विश्वें त्वा देवा वैश्वान्राः कृण्वन्त्वानुष्टुभेन् छन्दंसाङ्गिर्स्वदिशों- ऽसि ध्रुवासिं धारया मियं प्रजा रायस्पोषं गौपत्य स्वीर्य सजातान् यजंमानायादित्य रास्नास्यदितिस्ते बिलं गृह्णातु पाङ्केन् छन्दंसाङ्गिर्स्वत्। कृत्वाय सा महीमुखाम्मृन्मयीं योनिम्ग्रयें। ताम्पुत्रेभ्यः सम्प्रायंच्छ्ददितिः श्रुपयानिति॥२१॥

मित्रः करोत्वन्तरिख्यमिष् प्र चत्वारि च॥५॥॥————[५] वसंवस्त्वा धूपयन्तु गायत्रेण छन्दंसाङ्गिर्स्वद्रुद्रास्त्वां धूपयन्तु त्रैष्ट्रंभेन् छन्दंसाङ्गिर्स्वदांदित्यास्त्वां धूपयन्तु जागंतेन् छन्दंसाङ्गिर्स्वद्विश्वे त्वा देवा वैश्वान्रा

जागंतेन छन्दंसाङ्गिर्स्विद्वश्वै त्वा देवा वैश्वान्रा धूपयन्त्वानुष्टुभेन् छन्दंसाङ्गिर्स्विदन्द्रंस्त्वा धूपयत्विङ्गिर्स्विद्वष्ण् धूपयत्विङ्गिर्स्वद्वरुंणस्त्वा धूपयत्विङ्गिर्स्वदिदितिस्त्वा देवी विश्वदेव्यावती पृथिव्याः सधस्थैऽङ्गिर्स्वत्खंनत्ववट देवानां त्वा पत्नीः॥२२॥

देवीर्विश्वदैंव्यावतीः पृथिव्याः स्घस्थैंऽङ्गिर्स्वद्घेतूखे धिषणांस्त्वा देवीर्विश्वदैंव्यावतीः पृथिव्याः स्घस्थें -ऽङ्गिर्स्वद्भीन्धंतामुखे ग्रास्त्वां देवीर्विश्वदैंव्यावतीः पृथिव्याः स्घस्थैंऽङ्गिर्स्वच्छ्रंपयन्तूखे वस्त्रयो जनंयस्त्वा देवीर्विश्वदें व्यावतीः पृथिव्याः स्थस्थें ऽङ्गिर्स्वत्पंचन्तूखे। मित्रैतामुखाम्पंचैषा मा भेदि। एतां ते परि ददाम्यभित्त्यै। अभीमाम्॥२३॥

मृहिना दिवंग्मित्रो बंभूव सप्रथाः। उत श्रवंसा पृथिवीम्। मित्रस्यं चर्षणी्धृतः श्रवो देवस्यं सान्सिम्। द्युम्नं चित्रश्रंवस्तमम्। देवस्त्वां सिव्तोद्वंपतु सुपाणिः स्वंङ्ग्रुरिः। सुबाहुरुत शक्त्याः। अपंद्यमाना पृथिव्याशा दिश आ पृण। उत्तिष्ठ बृह्ती भेवोध्वा तिष्ठ ध्रुवा त्वम्। वसंवस्त्वाच्छंन्दन्तु गायत्रेण् छन्दंसाङ्गिर्स्वद्रुद्रास्त्वा च्छंन्दन्तु त्रेष्ट्रंभेन् छन्दंसाङ्गिर्स्वद्राद्रित्यास्त्वाच्छंन्दन्तु जागंतेन् छन्दंसाङ्गिर्स्वद्विश्वं त्वा देवा वैश्वान्रा आच्छंन्दन्त्वानुष्ट्रभेन छन्दंसाङ्गिरस्वत्॥२४॥

पत्नीरिमार रुद्रास्त्वाच्छॄंन्द्न्त्वेकान्नविर्श्यातिश्चं॥६॥॥————[६]

समास्त्वाग्न ऋतवों वर्धयन्तु संवत्स्रा ऋषंयो यानिं सत्या। सं दिव्येनं दीदिहि रोचनेन् विश्वा आ भांहि प्रदिशंः पृथिव्याः। सं चेध्यस्वांग्ने प्र चं बोधयैन्मुचं तिष्ठ मह्ते सौभंगाय। मा चं रिषदुपस्ता तें अग्ने ब्रह्माणंस्ते युशसंः सन्तु मान्ये। त्वामंग्ने वृणते ब्राह्मणा इमे शिवो अंग्ने॥२५॥

संवरंणे भवा नः। सप्बहा नो अभिमातिजिच्च स्वे गयें जागृह्यप्रयुच्छन्न्। इहैवाग्ने अधि धारया रियम्मा त्वा नि क्रंन्यूर्विचतों निकारिणः। क्ष्रत्रमंग्ने सुयमंमस्तु तुभ्यंमुपसत्ता वर्धतां ते अनिष्टतः। क्ष्रत्रणांग्ने स्वायुः स॰ रंभस्व मित्रेणांग्ने मित्र्धेये यतस्व। सजातानांम्मध्यम्स्था एंधि राज्ञांमग्ने विह्व्यों दीदिहीह। अति॥२६॥

निहो अति स्रिधोऽत्यचितिमत्यरांतिमग्ने। विश्वा ह्यंग्ने दुरिता सहस्वाथास्मभ्य ए सहवीरा ए र्यि दाः। अनाधृष्यो जातवेदा अनिष्टृतो विराडंग्ने क्षत्रभृद्दीदिहीह। विश्वा आशाः प्रमुश्चन्मानुंषीर्भियः शिवाभिर्द्य परि पाहि नो वृधे। बृहंस्पते सवितर्बोधयैन् ए सर्शितं चित्संत्रा ए सर् शिंशाधि। वृधयैनम्मह्ते सौभंगाय॥२७॥

विश्वं एन्मनुं मदन्तु देवाः। अमुत्रभूयादध् यद्यमस्य बृहंस्पते अभिशंस्तेरमुंश्चः। प्रत्यौहतामुश्चिनां मृत्युमंस्माद्देवानांम भिषजा शचींभिः। उद्वयं तमसस्पिर् पश्यंन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यमगंन्म ज्योतिरुत्तमम्॥२८॥ ड्मे शिवो अग्नेऽति सौभंगाय चर्तुस्त्रि १शच॥७॥॥————

ऊर्ध्वा अस्य स्मिधों भवन्त्यूर्ध्वा शुक्रा शोची श्र्यग्नेः। सुमत्तंमा सुप्रतींकस्य सूनोः। तनूनपादसुरो विश्ववेदा देवो देवेषुं देवः। पथ आनंक्ति मध्यां घृतेने। मध्यां यज्ञं नक्षसे प्रीणानो नराशश्सों अग्ने। सुकृद्देवः संविता विश्ववारः। अच्छायमेति शर्वसा घृतेनेडानो वहिनमंसा। अग्निश् सुचों अध्वरेषुं प्रयत्सुं। स यक्षदस्य महिमानमुग्नेः सः॥२९॥

ई मन्द्रास् प्रयसंः। वसुश्चेतिष्ठो वसुधातंमश्च। द्वारों देवीरन्वंस्य विश्वे व्रता दंदन्ते अग्नेः। उरुव्यचंसो धाम्ना पत्यंमानाः। ते अस्य योषंणे दिव्ये न योनांवुषासानक्तां। इमं यज्ञमंवतामध्वरं नंः। दैव्यां होतारावूर्ध्वमंध्वरं नो- उग्नेर्जिह्वाम्भि गृंणीतम्। कृणुतं नः स्विष्टिम्। तिस्रो देवीर्ब्वहिरेद संदन्त्विडा सरस्वती॥३०॥

भारती। मही गृंणाना। तन्नस्तुरीपमद्भुतम्पुरुक्षु त्वष्टां सुवीरम्। रायस्पोषं वि ष्यंतु नाभिमस्मे। वनस्पतेऽवं सृजा ररांणस्त्मनां देवेषुं। अग्निरह्व्य शंमिता सूंदयाति। अग्ने स्वाहां कृणुहि जातवेद इन्द्रांय ह्व्यम्। विश्वं देवा ह्विरिदं र्जुषन्ताम्। हिर्ण्यगर्भः समेवर्तताग्रे भूतस्ये जातः पितरेकं आसीत्। स दोधार पृथिवीं द्याम्॥३१॥

उतेमां कस्मैं देवायं ह्विषां विधेम। यः प्राण्तो निमिष्तो महित्वैक इद्राजा जगंतो बुभूवं। य ईशें अस्य द्विपद्श्वतुंष्पदः कस्मै देवायं ह्विषां विधेम। य आत्मदा बंलदा यस्य विश्वं उपासंते प्रशिषं यस्यं देवाः। यस्यं छायामृतं यस्यं मृत्युः कस्मैं देवायं ह्विषां विधेम। यस्येमे हिमवंन्तो महित्वा यस्यं समुद्र रसयां सह॥३२॥

आहुः। यस्येमाः प्रदिशो यस्यं बाहू कस्मै देवायं ह्विषां विधेम। यं ऋन्दंसी अवसा तस्तभाने अभ्येक्षेताम्मनंसा रेजंमाने। यत्राधि सूर उदितौ व्येति कस्मै देवायं ह्विषां विधेम। येन द्यौरुग्रा पृथिवी चं दृढे येन सुवंः स्तभितं येन नाकः। यो अन्तरिक्षे रजसो विमानः कस्मै देवायं ह्विषां विधेम। आपो ह यन्मंहतीर्विश्वम्॥३३॥

आयन्दक्षं दर्धाना जनयंन्तीर्ग्निम्। ततो देवानां निरंवर्ततासुरेकः कस्मैं देवायं ह्विषां विधेम। यश्चिदापो महिना पूर्यपंश्यद्दक्षं दर्धाना जनयंन्तीर्ग्निम्। यो देवेष्विधं देव एक आसीत्कस्मै देवायं हविषां विधेम॥३४॥

अग्नेः स सरंस्वर्ती द्यार सह विश्वश्चर्तुस्त्रिHरशश्च॥८॥॥**—————**[८]

आकूंतिमुग्निम्प्रयुज् र् स्वाहा मनों मेधामुग्निम्प्रयुज र स्वाहां चित्तं विज्ञातम् ग्रिम्प्रयुज् र् स्वाहां वाचो विधृतिमुग्निम्प्रयुज् इ स्वाहाँ प्रजापंतये मनवे स्वाहाग्नये वैश्वानराय स्वाहा विश्वे देवस्यं नेतुर्मर्तो वृणीत सख्यं विश्वे राय इंषुध्यसि चुम्नं वृंणीत पुष्यसे स्वाहा मा सु भिंत्था मा सु रिषो द॰हंस्व वीडयंस्व सु। अम्बं धृष्णु वीरयंस्व॥३५॥ अग्निश्चेदं केरिष्यथः। दृ हंस्व देवि पृथिवि स्वस्तयं आसुरी माया स्वधयां कृतासिं। जुष्टं देवानांमिदमंस्तु ह्व्यमिरेष्टा त्वमुदिहि युज्ञे अस्मिन्न्। मित्रैतामुखां तंपैषा मा भेंदि। पुतान्ते परिं ददाम्यभिंत्यै। द्वंन्नः सर्पिरांस्तिः प्रत्नो होता वरेण्यः। सहंसस्पुत्रो अद्भुतः। परंस्या अधि संवतोऽवंरा । अभ्या॥३६॥

त्र्। यत्राहमस्मि ता॰ अंव। प्रमस्याः परावतां रोहिदंश्व इहा गंहि। पुरीष्यः पुरुप्रियोऽग्ने त्वं तंरा मृधः। सीद त्वम्मातुरस्या उपस्थे विश्वान्यग्ने वयुनांनि विद्वान्। मैनांमुर्चिषा मा तपंसाभि शूंशुचोऽन्तरंस्या श्रुक्रज्योतिर्वि भांहि। अन्तरंग्ने रुचा त्वमुखायै सदंने स्वे। तस्यास्त्व श् हरंसा तपुञ्जातंवेदः शिवो भंव। शिवो भूत्वा मह्यंमुग्ने-ऽथो सीद शिवस्त्वम्। शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः स्वां योनिंमिहासंदः॥३७॥

वीरयस्व तपंन्विरश्तिश्चं॥ [९] यदंग्ने यानि कानि चा ते दारूणि द्ध्मसिं। तदंस्तु भ्यमिद्धतं तज्ज्ञंषस्व यविष्ठा। यदत्त्युंपजिह्विंका यद्धम्रो

तुभ्यमिद्धृतं तज्ज्ञंषस्व यविष्ठ्यः। यदत्त्यंपजिह्विका यद्धम्रो अतिसर्पति। सर्वं तदंस्तु ते घृतं तज्ज्ञंषस्व यविष्ठ्यः। रात्रिं ररात्रिमप्रयावम्भर्न्तोऽश्वांयेव तिष्ठते घासमस्मै। रायस्पोषंण समिषा मद्न्तोऽग्रे मा ते प्रतिवेशा रिषाम। नाभा॥३८॥

पृथिव्याः संमिधानमग्निः रायस्पोषांय बृह्ते हंवामहे। इरम्मदम्बृहदुंक्थं यजंत्रं जेतांरमग्निम्पृंतनासु सासहिम्। याः सेनां अभीत्वंरीराव्याधिनी्रगंणा उत। ये स्तेना ये च तस्कंरास्ताः स्ते अग्नेऽपिं दधाम्यास्यें। दः ष्ट्रांभ्याम्मलिम्रू अम्भ्येस्तस्कंराः उत। हनूँभ्या १ स्तेनान्भंगवस्ता १ स्त्वं खांद सुखांदितान्। ये जनेषु मुलिम्लंबः स्तेनासुस्तस्कंरा वनैं। ये॥ ३९॥

कक्षेष्वघायवस्तारस्ते दधामि जम्भयोः। यो अस्मभ्यंमरातीयाद्यश्चं नो द्वेषंते जनः। निन्दाद्यो अस्मान् दिप्सांच सर्वं तम्मस्मसा कुरु। सर्शितं मे ब्रह्म सर्शितं वीर्यं बलम्। सर्शितं क्ष्रृतं जिष्णु यस्याहमस्मि पुरोहितः। उदेषाम्बाहू अंतिरमुद्धर्च उदू बलम्। क्षिणोमि ब्रह्मंणामित्रानुन्नंयामि॥४०॥

स्वार अहम्। दृशानो रुका उर्व्या व्यंद्यौदुर्मर्षमायुंः श्रिये रुचानः। अग्निर्मृतों अभवद्वयोभिर्यदेनं द्यौरजंनयत्सुरेताः। विश्वां रूपाणि प्रतिं मुश्चते कविः प्रासावीद्भद्रं द्विपदे चतुष्पदे। वि नाकंमख्यत्सिवृता वरेण्योऽनुं प्रयाणमुषसो वि राजिति। नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकर् समीची। द्यावा क्षामां रुकाः॥४१॥

अन्तर्वि भांति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। सुपूर्णी-ऽसि गुरुत्मांत्रिवृत्ते शिरों गायत्रं चक्षुः स्तोमं आत्मा सामं ते तुनूर्वामदेव्यम्बृहद्रथन्तरे पृक्षौ यंज्ञायज्ञियम्पुच्छुं छन्दा १ स्यङ्गांनि धिष्णियाः शुफा यजू १ षि नामं। सुपूर्णो ऽसि गुरुत्मान्दिवं गच्छ सुवंः पत॥४२॥

नाभा वने येन यामि ख्यामां रुक्गों ऽष्टात्रि रशच ॥ 10 ॥ ॥ 🗕 [१०]

अग्रे यं यज्ञमंध्वरं विश्वतः परिभूरसिं। स इद्देवेषुं गच्छति। सोम् यास्ते मयोभुवं ऊतयः सन्ति दाशुषें। ताभिनीऽविता भव। अग्निर्मूर्धा भुवः। त्वं नः सोम् या ते धामानि। तत्संवितुर्वरेणयम्भर्गो देवस्यं धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्। अचित्ती यचंकृमा दैव्ये जने दीनैर्दक्षैः प्रभूती पुरुषत्वता।॥४३॥

देवेषुं च सवित्मांनुंषेषु च त्वं नो अत्रं सुवतादनांगसः। चोद्यित्री सूनृतांनां चेतंन्ती सुमतीनाम्। यृज्ञं देधे सरंस्वती। पावीरवी कन्यां चित्रायुः सरंस्वती वीरपंत्री धियं धात्। ग्राभिरच्छिंद्र शरण श्मजोषां दुराधर्षं गृणते शर्म यश्मत्। पूषा गा अन्वेतु नः पूषा रेक्ष्त्वर्वतः। पूषा वाज श्मनोतु नः। शुक्रं ते अन्यद्यंज्ञतं ते अन्यत्॥४४॥

विष्रंरूपे अहंनी द्यौरिवासि। विश्वा हि माया

अवंसि स्वधावो भुद्रा ते पूषित्रिह रातिरंस्तु। तेंऽवर्धन्त स्वतंवसो महित्वना नाकं तुस्थुरुरु चंक्रिरे सदः। विष्णुर्यद्धावृद्धृषंणम्मद्च्युतं वयो न सींद्रुत्रधिं ब्रहिषिं प्रिये। प्र चित्रमकं गृंणते तुराय मारुताय स्वतंवसे भरध्वम्। ये सहार्श्स सहंसा सहन्ते॥४५॥

रेजंते अग्ने पृथिवी मुखेभ्यः। विश्वे देवा विश्वे देवाः। द्यावां नः पृथिवी इम॰ सिभ्रम्द्य दिविस्पृशम्ं। यृज्ञं देवेषुं यच्छताम्। प्र पूर्वजे पितरा नव्यंसीभिर्गीभिः कृणुष्व॰ सदंने ऋतस्यं। आ नों द्यावापृथिवी दैव्येन जनेन यातम्मिहं वां वरूथम्। अग्नि॰ स्तोमेन बोधय समिधानो अमर्त्यम्। ह्व्या देवेषुं नो दधत्। स हंव्यवाडमर्त्य उशिग्दूतश्चनोहितः। अग्निर्धिया समृण्वति। शं नों भवन्तु वाजेवाजे॥४६॥

पूरुषत्वतां यज्ञतन्ते अन्यथ्सहंन्ते चनोहित्येऽष्टौ चं॥11॥॥————[११]

विष्णोः क्रमोंऽसि दिवस्पर्यन्नंपृतेऽपेत् सिमंत्ं या जाता मा नों हिश्सीद्भुवा-ऽस्यांदित्यङ्गर्भिमन्द्रांग्री रोचनैकांदश॥11॥ विष्णोंरस्मिन् हुव्येतिं त्वाऽहं धीतिभि्र्होत्रां अष्टाचंत्वारिश्शत्॥48॥ विष्णोः क्रमोंऽसि स त्वन्नों अग्ने॥॥———[१२]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

विष्णोः क्रमौंऽस्यभिमातिहा गांयत्रं छन्द आ रोह पृथिवीमनु वि क्रंमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमौंऽस्यभिशस्तिहा त्रेष्टुंभं छन्द आ रोहान्तरिक्षमनु वि क्रंमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमौंऽ स्यरातीयतो हन्ता जागंतं छन्द आ रोह दिव्मनु वि क्रंमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः॥१॥

क्रमोऽसि शत्र्यतो ह्न्तानुंष्टुमुं छन्द आ रोह दिशोऽनु वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मः। अक्रन्दद्गिः स्तनयंत्रिव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधंः समुञ्जन्न। सद्यो जंजानो वि हीमिद्धो अख्यदा रोदंसी भानुनां भात्यन्तः। अग्नैंऽभ्यावर्तित्रभि न आ वर्तस्वायुषा वर्चसा सन्या मेधयां प्रजया धनेन। अग्नै॥२॥

अङ्गिरः शतं ते सन्त्वावृतः सहस्रं त उपावृतः। तासाम्पोषंस्य पोषंण पुनेनी नृष्टमा कृषि पुनेनी र्यिमा कृषि। पुनेरूजी नि वेर्तस्व पुनेरग्न इषायुंषा। पुनेनः पाहि विश्वतंः। सह रय्या नि वंर्तस्वाग्ने पिन्वंस्व धारंया। विश्वपित्नंया विश्वतस्परिं। उद्तेत्तमं वंरुण पार्शमस्मदवांधमम्॥३॥

वि मंध्यमः श्रंथाय। अथां वयमांदित्य व्रते तवानांगसो अदितये स्याम। आ त्वांहार्षम्नतरंभूर्ध्रुवस्तिष्ठा- विंचाचितः। विशंस्त्वा सर्वा वाञ्छन्त्वस्मित्राष्ट्रमिधं श्रय। अग्रं बृहत्रुषसांमूर्ध्वो अस्थान्निर्जिग्मवान्तमंसो ज्योतिषागांत्। अग्निर्भानुना रुशंता स्वङ्ग आ जातो विश्वा सद्मांन्यप्राः। सीद त्वम्मातुरस्याः॥४॥

उपस्थे विश्वांन्यग्ने वयुनांनि विद्वान्। मैनांमुर्चिषा मा तपंसाभि शूंशुचोऽन्तरंस्याः शुक्रज्योतिर्वि भांहि। अन्तरंग्ने रुचा त्वमुखाये सदंने स्वे। तस्यास्त्वः हरंसा तपञ्जातंवेदः शिवो भंव। शिवो भूत्वा मह्यंमुग्नेऽथों सीद शिवस्त्वम्। शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः स्वं योनिंमिहासंदः। ह्रसः शुंचिषद्वसुंरन्तिरक्षसद्धोतां वेदिषदितिंथिर्दुरोणसत्। नृषद्वंरसद्देत्सद्धोमसद्जा गोजा ऋत्जा अंद्रिजा ऋतम्बृहत्॥५॥ दिवमनु वि ऋंमस्व निर्भक्तः स यन्द्विष्मो विष्णोर्धनेनाग्नेऽधुममुस्याः शुंचिषथ्योडंश

दिवस्परि प्रथमं जंज्ञे अग्निरस्मिद्धितीयम्परि जातवेदाः। तृतीयमप्सु नृमणा अजंस्रमिन्धांन एनं जरते स्वाधीः। विद्या ते अग्ने त्रेधा त्रयाणि विद्या ते सद्य विभृतम्पुरुत्रा। विद्या ते नामं पर्मं गृहा यद्विद्या तमृत्सं यतं आज्गन्थं। समुद्रे त्वां नृमणां अप्स्वंन्तर्नृचक्षां ईधे दिवो अंग्न ऊधन्नं। तृतीयै त्वा॥६॥

रजंसि तस्थिवा संमृतस्य योनौं महिषा अंहिन्वन्न्। अर्न्नन्द्रिग्नः स्त्नयंन्निव द्यौः क्षामा रेरिह द्वीरुधः सम्अन्न्। सद्यो जंज्ञानो वि हीमिद्धो अख्यदा रोदंसी भानुनां भात्यन्तः। उशिक्पांवको अंरतिः सुमेधा मर्तेष्वग्निर्मृतो निर्धाय। इयंति धूममं रुषम्भरिभृदुच्छुकेणं शोचिषा द्यामिनंक्षत्। विश्वंस्य केतुर्भृवंनस्य गर्भ आ॥७॥

रोदंसी अपृणाङ्गायंमानः। वीडुं चिदद्रिमभिनत्परायञ्जना यद्ग्रिमयंजन्त पञ्चं। श्रीणामुंदारो धुरुणों रयीणाम्मंनीषाणाम्प्राप सोमंगोपाः। वसौंः सूनुः सहंसो अप्सु राजा वि भात्यग्रं उषसांमिधानः। यस्ते अद्य कृणवद्भद्रशोचेऽपूपं देव घृतवन्तमग्ने। प्र तं नेय प्रत्रां वस्यो अच्छाभि द्युम्नं देवभक्तं यविष्ठ। आ॥८॥

तम्भंज सौश्रव्सेष्वंग्न उक्थउंक्थ् आ भंज श्रस्यमांने। प्रियः सूर्ये प्रियो अग्ना भंवात्युज्ञातेनं भिनद्दुज्जनिंत्वैः। त्वामंग्ने यजंमाना अनु द्यून् विश्वा वसूंनि दिधरे वार्याणि। त्वयां सह द्रविणिमच्छमाना व्रजं गोमंन्तमुशिजो वि वंव्रुः। दृशानो रुका उर्व्या व्यंद्यौदुर्मर्षमायुंः श्रिये रुचानः। अग्निर्मृतों अभवद्वयोंभिर्यदेनं द्यौरजंनयत्सुरेतौः॥९॥

वृतीयं त्वा गर्भ आ यंविष्ठा यक्तारि चारा॥———[२] अन्नप्तेऽन्नस्य नो देह्यनमीवस्यं शुष्मिणंः। प्रप्रंदातारं तारिष ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। उदं त्वा विश्वं देवा अग्ने भरंन्तु चित्तिंभिः। स नो भव शिवतंमः सुप्रतीको विभावसः। प्रेदंग्ने ज्योतिष्मान् याहि शिविभिर्चिभिस्त्वम्। बृहद्भिर्मानुभिर्मास्नमा हिर्स्सीस्तुन्वा प्रजाः। समिधाग्निं दंवस्यत घृतैर्बोधयतातिंथिम्। आ॥१०॥

अस्मिन् ह्व्या जुंहोतन। प्रप्रायम्ग्निर्भरतस्यं शृण्वे वि यत्सूर्यो न रोचंते बृहद्भाः। अभि यः पूरुम् पृतंनासु तस्थौ दीदाय दैव्यो अतिथिः शिवो नंः। आपो देवीः प्रति गृह्णीत् भस्मैतत्स्योने कृणुष्व १ सुरुभावं लोके। तस्मै नमन्तां जनयः सुपर्वीम्म्तिवं पुत्रम्बिंभृता स्वेनम्। अप्स्वंग्ने सिध्ष्टवं॥११॥

सौषंधीरनं रुध्यसे। गर्भे सञ्जायसे पुनः। गर्भो अस्योषंधीनां गर्भो वनस्पतीनाम्। गर्भो विश्वंस्य भूतस्याग्ने गर्भो अपामंसि। प्रसद्य भरमंना योनिमपश्चं पृथिवीमंग्ने। स्रमुज्यं मातृभिस्तवं ज्योतिष्मान्पुन्रासंदः। पुनंरासद्य सदेनमपश्चं पृथिवीमंग्ने। शेषे मातुर्यथोपस्थेऽन्तर्स्या शिवतंमः। पुनंस्ज्जी॥१२॥

नि वर्तस्व पुनंरग्न इषायुंषा। पुनंनः पाहि विश्वतः। सह रय्या नि वर्तस्वाग्ने पिन्वंस्व धारंया। विश्वपिन्नंया विश्वतस्परि। पुनंस्त्वादित्या रुद्रा वसंवः सिनंन्थताम्पुनंर्ब्रह्माणों वसुनीथ युज्ञैः। घृतेन त्वं तनुवों वर्धयस्व सृत्याः संन्तु यजंमानस्य कामाः। बोधां नो अस्य वर्चसो यविष्ठ मश्हिष्ठस्य प्रभृंतस्य स्वधावः। पीयंति त्वो

अनुं त्वो गृणाति वृन्दार्रुस्ते तुनुवं वन्दे अग्ने। स बोधि सूरिर्म्घवां वसुदावा वसुंपतिः। युयोध्यंस्मद्वेषा १३॥

आ तबोर्जाऽनु षोडंश च॥३॥॥———[3]

अपेत वीत वि चं सर्पतातो येऽत्र स्थ पुंराणा ये च नूतंनाः। अदांदिदं यमोऽवसानंम्पृथिव्या अऋंत्रिमम् पितरो लोकमंस्मै। अग्नेर्भस्मौस्यग्नेः पुरीषमसि संज्ञानंमसि काम्धरंणम्मयि ते काम्धरंणम्भूयात्। सं या वंः प्रियास्तनुवः सम्प्रिया हृंदयानि वः। आत्मा वो अस्तु॥१४॥

सिम्नियः सिम्नियास्त्नुवो मर्म। अय सो अग्नियिस्मिन्त्सोम्। सुतं द्वे जठरे वावशानः। सहस्त्रियं वाजमत्यं न सिति सस्वान्त्सन्त्स्तूयसे जातवेदः। अग्ने दिवो अर्णमच्छां जिगास्यच्छां देवा र ऊचिषे धिष्णिया ये। याः प्रस्तांद्रोचने सूर्यस्य याश्चावस्तांदुप्तिष्ठंन्त आपंः। अग्ने यत्ते दिवि वर्चः पृथिव्यां यदोषंधीषु॥१५॥

अप्सु वां यजत्र। येनान्तिरिक्षमुर्वात्तन्थं त्वेषः स भानुर्र्ण्वो नृचक्षाः। पुरीष्यांसो अग्नयः प्रावणिभिः सजोषंसः। जुषन्तारं ह्व्यमाहुंतमनमीवा इषों महीः। इडांमग्ने पुरुदश्सरं स्निं गोः शंश्वत्तमः हवंमानाय साध। स्यान्नः सुनुस्तनयो विजावाग्ने सा ते सुमृतिर्भूत्वस्मे। अयं ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्न॥१६॥

अ्ग्र आ रोहाथां नो वर्धया र्यिम्। चिदंसि तयां देवतंयाऽ देवतंयाङ्गिरस्बद्धुवा सींद परिचिदंसि तयां देवतंयाऽ ङ्गिरस्बद्धुवा सींद लोकम्पृंण छिद्रम्पृणाथों सीद शिवा त्वम्। इन्द्राग्नी त्वा बृह्स्पतिरस्मिन् योनांवसीषदन्न। ता अंस्य सूदंदोहसः सोम श्रीणन्ति पृश्नंयः। जन्मं देवानां विशंस्निष्वा रोचने दिवः॥१७॥

समित् सं कंल्पेथा समित्रं यो रोचिष्णू सुमन्स्यमानी। इषुमूर्जम्भि सुंवसानो सं वाम्मना स्सि सं व्रता समुं

अस्त्वोषंधीषु जानन्नष्टाचंत्वारि १शच॥४

इष्मूर्जम्भि संवसानौ सं वाम्मनार्रस् सं व्रता सम् चित्तान्याकरम्। अग्ने पुरीष्याधिपा भवा त्वं नः। इष्मूर्जं यजमानाय धेहि। पुरीष्यंस्त्वमंग्ने रियमान्पृष्टिमार असि। शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः स्वां योनिमिहासंदः। भवंतं नः समनसौ समोकसौ॥१८॥

अ्रेपसौं। मा युज्ञ हि रेसिष्टम्मा युज्ञपंतिं जातवेदसौ

शिवौ भंवतम् व नंः। मातेवं पुत्रम्पृंथिवी पुरीष्यंमग्निः स्वे योनांवभारुखा। तां विश्वैर्देवैर्ऋतुभिः संविदानः प्रजापंतिर्विश्वकंमा वि मुंश्चतु। यदस्य पारे रजंसः शुक्रं ज्योतिरजायत। तन्नः पर्षदित द्विषोऽग्ने वैश्वानर् स्वाहाँ। नमः सु ते निर्ऋते विश्वरूपे॥१९॥

अयस्मयं वि चृंता बन्धमेतम्। यमेन् त्वं यम्यां संविदानोत्तमं नाकमिधं रोहयेमम्। यत्तं देवी निर्ऋतिरा बबन्ध दामं ग्रीवास्वंविचर्त्यम्। इदं ते तिद्व ष्याम्यायुंषो न मध्यादथां जीवः पितुमंद्धि प्रमुंक्तः। यस्यांस्ते अस्याः ऋूर आसञ्ज्होम्येषाम्बन्धानांमवसर्जनाय। भूमिरितिं त्वा जनां विदुर्निर्ऋतिः॥२०॥

इति त्वाहम्परि वेद विश्वतः। असुन्वन्तमयंजमानमिच्छ स्तेनस्येत्यां तस्करस्यान्वेषि। अन्यमस्मदिच्छ् सा तं इत्या नमो देवि निर्ऋते तुभ्यंमस्तु। देवीमहं निर्ऋतिं वन्दंमानः पितेवं पुत्रं दंसये वचोभिः। विश्वस्य या जायंमानस्य वेद शिरंःशिरः प्रतिं सूरी वि चंष्टे। निवेशंनः संगमनो वसूनां विश्वां रूपाभि चंष्टे॥२१॥ शवींभिः। देव इंव सिवता सत्यधर्मेन्द्रो न तंस्थौ सम्रे पंथीनाम्। सं वंरत्रा दंधातन् निराहावान्कृंणोतन। सिश्चामंहा अवटमुद्रिणं वयं विश्वाहादंस्तमिक्षंतम्। निष्कृंताहावमवट १ सुंवर्त्र १ सुंवेचनम्। उद्रिण १ सिश्चे अिक्षंतम्। सीरां युअन्ति क्वयों युगा वि तंन्वते पृथंक्। धीरां देवेषुं सुम्नया। युनक्त् सीरा वि युगा तंनोत कृते योनों वपतेह॥२२॥

बीजम्। गिरा चं श्रुष्टिः सभरा असंन्नो नेदीय इत्सृण्यां पक्षमायंत्। लाङ्गंलम्पवीरवः सुशेवः सुमृतित्संरु। उदित्कृषित् गामविम्प्रफर्व्यं च पीवरीम्। प्रस्थावंद्रथ्वाहंनम्। श्रुनं नः फाला वि तुंदन्तु भूमिः श्रुनं कीनाशां अभियन्तु वाहान्। श्रुनम्पर्जन्यो मधुना पर्योभिः श्रुनांसीरा श्रुनम्समासुं धत्तम्। कामं कामदुघे धुक्ष्व मित्राय वर्रुणाय च। इन्द्रायाग्रये पूष्ण ओषधीभ्यः प्रजाभ्यः। घृतेन सीता मधुना समेक्ता विश्वदिवरनुंमता मुरुद्धिः। ऊर्जस्वती पर्यसा पिन्वमानास्मान्त्सीते पर्यसाभ्यावंवृत्स्व॥२३॥

समोंकसौ विश्वरूपे विदुर्निर्ऋतिर्भि चंष्ट इह मित्राय द्वाविर्शितिश्वापा॥——[५] या जाता ओषंधयो देवेभ्यंस्त्रियुगम्पुरा। मन्दांमि बुभूणांमहर शृतं धामांनि सप्त चं। शृतं वो अम्ब धामांनि सृहस्रमुत वो रुहं। अथा शतऋत्वो यूयिम्मम्मे अगृदं कृत। पुष्पांवतीः प्रसूवंतीः फुलिनीरफुला उत। अश्वां इव सजित्वंरीर्वीरुधंः पारियष्णवंः। ओषधीरितिं मातरस्तद्वों देवीरुपं ब्रुवे। रपार्श्स विघ्नतीरित् रपंः॥२४॥

चातयंमानाः। अश्वत्थे वो निषदंनम्पूर्णे वो वस्तिः कृता। गोभाज इत्किलांसथ यत्सनवंथ पूर्रुषम्। यद्हं वाजयंत्रिमा ओषंधीर्हस्तं आद्धे। आत्मा यक्ष्मंस्य नश्यति पुरा जीवगृभो यथा। यदोषंधयः संगच्छंन्ते राजांनः समिताविव। विप्रः स उच्यते भिषग्रंक्षोहामीवचातंनः। निष्कृंतिनांमं वो माताथां यूयः स्थ संकृंतीः। सुराः पंतत्रिणीः॥२५॥

स्थन यदामयंति निष्कृत। अन्या वो अन्यामंवत्वन्यान्यस्या उपावत। ताः सर्वा ओषंधयः संविदाना इदम्मे प्रावंता वर्चः। उच्छुष्मा ओषंधीनां गावो गोष्ठादिवेरते। धनः सिन्ध्यन्तीनामात्मानं तवं पूरुष। अति विश्वाः परिष्ठाः स्तेन इंव ब्रजमंत्रमः। ओषंधयः प्राचंच्यवुर्यत् किं चं तनुवाः रपः। याः॥२६॥

त आतस्थुरात्मानं या आंविविशुः पर्रःपरुः। तास्ते यक्ष्मं वि बाधन्तामुग्रो मध्यमशीरिव। साकं यक्ष्म प्र पंत श्येनेनं किकिदीविनां। साकं वातंस्य प्राज्यां साकं नंश्य निहाकंया। अश्वावती सोमवतीमूर्जयंन्ती- मुदोजसम्। आ वित्सि सर्वा ओषंधीरस्मा अरिष्टतांतये। याः फलिनीर्या अंफला अंपुष्पा याश्चं पुष्पिणीः। बृहस्पतिंप्रसूतास्ता नों मुश्चन्त्व १ हंसः। याः॥२७॥

ओषंधयः सोमंराज्ञीः प्रविष्टाः पृथिवीमनुं। तासां त्वमंस्युत्तमा प्र णों जीवातंवे सुव। अवपतंन्तीरवदन्दिव ओषंधयः परि। यं जीवमश्रवांमहै न स रिष्याति पूर्रुषः। याश्चेदम्पशृण्वन्ति याश्चं दूरम्परागताः। इह संगत्य ताः सर्वा अस्मै सं दंत्त भेषजम्। मा वो रिषत्खनिता यस्मै चाहं खनांमि वः। द्विपचतुंष्पदस्माक सर्वमस्त्वनांतुरम्। ओषंधयः सं वंदन्ते सोमेन सह राज्ञां। यस्मैं करोति ब्राह्मणस्त रांजन्पारयामसि॥२८॥

रपंः पत्तित्रणीर्या अरहंसो याः खनांमि वोऽष्टादंश च॥६॥॥————[६]

मा नों हिश्सीज्ञनिता यः पृंथिव्या यो वा दिवर्श

स्त्यधंर्मा ज्ञानं। यश्चापश्चन्द्रा बृंह्तीर्ज्ञान् कस्मैं देवायं हिवणं विधेम। अभ्यावंतस्व पृथिवि यज्ञेन् पर्यंसा सह। व्यां ते अग्निरिष्तोऽवं सर्पत्। अग्ने यत्ते शुक्रं यच्नद्रं यत्पूतं यद्यज्ञियम्। तद्देवभ्यों भरामिस। इष्मूर्जमहिम्त आ॥२९॥

द्द ऋतस्य धाम्नो अमृतंस्य योनैंः। आ नो गोषुं विश्वत्वौषंधीषु जहांमि सेदिमनिंराममींवाम्। अभ्रे तव् श्रवो वयो मिहं भ्राजन्त्यर्चयो विभावसो। बृहंद्भानो शवंसा वाजंमुक्थ्यं दधांसि दाशुषं कवे। इर्ज्यन्नंभ्रे प्रथयस्व जन्तुभिर्स्मे रायो अमर्त्य। स दंर्श्वतस्य वपुंषो वि राजसि पृणिक्षं सान्सि॰ र्यिम्। ऊर्जो नपाञ्चातंवेदः सुश्क्तिभिर्मन्दंस्व॥३०॥

धीतिभिर्हितः। त्वे इषः सं देधुर्भूरिरेतसश्चित्रोतंयो वामजाताः। पावकवंर्चाः शुक्रवंर्चा अनूनवर्चा उदियर्षि भानुनां। पुत्रः पितरां विचरन्नुपावस्युभे पृणक्षि रोदंसी। ऋतावानम्महिषं विश्वचंर्षणिम्ग्निश् सुम्नायं दिधरे पुरो जनाः। श्रुत्केर्णर सुप्रथंस्तमन्त्वा गिरा दैव्यम्मानुषा युगा। निष्कृतरिमध्वरस्य प्रचेतस् क्षयंन्त्र राधंसे महे। रातिम्भृगूंणामुशिजंं क्विकंतुम्पृणिक्षं सान्सिम्॥३१॥

र्यिम्। चितः स्थ परिचितं ऊर्ध्वचितः श्रयध्वं तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद् ध्रुवाः सींदत। आ प्यांयस्व समेतु ते विश्वतः सोम् वृष्णियम्। भवा वाजंस्य संग्थे। सं ते पयार्रस्य समृ यन्तु वाजाः सं वृष्णियान्यभिमातिषाहः। आप्यायमानो अमृतांय सोम दिवि श्रवार्रस्युत्तमानि धिष्व॥३२॥

आ मन्दंस्व सानुसिमेकाृत्रचंत्वारिर्श्शचं॥७॥॥———[७]

अभ्यंस्थाद्विश्वाः पृतंना अरांतीस्तद्ग्निरांह् तद् सोमं आह। बृह्स्पतिः सिवता तन्मं आह पुषा मांधात्सुकृतस्यं लोके। यदक्रेन्दः प्रथमं जायंमान उद्यन्त्संमुद्रादुत वा प्रीषात्। श्येनस्यं पृक्षा हरिणस्यं बाहू उपंस्तुतं जिनंम तत्ते अर्वत्र। अपाम्पृष्ठमंसि योनिर्ग्नेः संमुद्रम्भितः पिन्वंमानम्। वर्धमानम्महः॥३३॥

आ च पुष्कंरं दिवो मात्रया वृरिणा प्रथस्व। ब्रह्मं जज्ञानम्प्रथमम्पुरस्ताद्वि सीमृतः सुरुचो वेन आवः। स बुध्नियां उपमा अस्य विष्ठाः सुतश्च योनिमसंतश्च विवेः। हिर्ण्यगर्भः समंवर्तताग्रं भूतस्यं जातः पित्रिकं आसीत्। स दांधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मैं देवायं हिवषां विधेम। द्रप्सश्चंस्कन्द पृथिवीमन्॥३४॥

द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः। तृतीयं योनिमनुं संचर्रन्तं द्रप्सं जुंहोम्यनुं सप्त होत्राः। नमों अस्तु स्पॅभ्यो ये के चं पृथिवीमनुं। ये अन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्यः स्पॅभ्यो नमः। येऽदो रोचने दिवो ये वा सूर्यस्य रिष्मिषुं। येषांमुप्सु सदः कृतं तेभ्यः स्पॅभ्यो नमः। या इषंवो यातुधानानां ये वा वनस्पती र्रन्। ये वांवटेषु शेरंते तेभ्यः स्पॅभ्यो नमः॥३५॥

म्होऽनुं यातुधानांनामेकांदश च॥८॥॥————[८]

भ्रुवासि ध्रुणास्तृता विश्वकर्मणा सुकृता। मा त्वां समुद्र उद्वंधीन्मा सुंपूर्णोऽव्यंथमाना पृथिवीं दर्ह। प्रजापंतिस्त्वा सादयतु पृथिव्याः पृष्ठे व्यचंस्वतीम्प्रथंस्वतीम्प्रथी-ऽसि पृथिव्यंसि भूरंसि भूमिर्स्यिदंतिरसि विश्वधांया विश्वंस्य भुवंनस्य धूर्त्री पृथिवीं यंच्छ पृथिवीं दर्ह पृथिवीम्मा हिर्सीर्विश्वंस्म प्राणायांपानायं व्यानायोदानायं प्रतिष्ठाये॥३६॥ चरित्रांयाग्निस्त्वाभि पांतु मह्या स्वस्त्या छुर्दिषा शंतंमेन् तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींद। काण्डांत्काण्डात् प्ररोहंन्ती पर्रुषःपरुषः परिं। एवा नों दूर्वे प्र तंनु सहस्रेण शृतेनं च। या शृतेनं प्रतनोषिं सहस्रेण विरोहंसि। तस्यांस्ते देवीष्टके विधेमं ह्विषां व्यम्। अषांढासि सहंमाना सहस्वारातीः सहंस्वारातीयतः सहंस्व पृतंनाः सहंस्व पृतन्यतः। सहस्रंवीर्या॥३७॥

असि सा मां जिन्व। मधु वातां ऋतायते मधुं क्षरिन्ति सिन्धंवः। माध्वींर्नः सन्त्वोषंधीः। मधु नक्तंमुतोषिस् मधुंमृत्पार्थिव् रज्ञःं। मधु द्यौरंस्तु नः पिता। मधुंमान्नो वनस्पित्मधुंमा अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु नः। मही द्यौः पृंथिवी चं न इमं यज्ञिमिंमिक्षताम्। पिपृतां नो भरींमिनः। तिद्वष्णौः पर्मम्॥३८॥

पुद सदां पश्यन्ति सूरयंः। दिवीव चक्षुरातंतम्। ध्रुवासिं पृथिवि सहंस्व पृतन्यतः। स्यूता देवेभिर्मृतेनागाः। यास्ते अग्रे सूर्ये रुचं उद्यतो दिवंमात्नवन्तिं रृष्टिमभिः। ताभिः सर्वाभी रुचे जनांय नस्कृधि। या वो देवाः सूर्ये रुचो

गोष्वश्वेषु या रुचंः। इन्द्राँग्री ताभिः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। विराट॥३९॥

ज्योतिरधारयत्समाङ्ग्रोतिरधारयत्स्वराङ्ग्रोतिरधारयत्। अग्ने युक्ष्वा हि ये तवाश्वांसो देव साधवः। अरं वहंन्त्याशवः। युक्ष्वा हि देवहूर्तमा् अश्वारं अग्ने रथीरिव। नि होतां पूर्व्यः सदः। द्रप्सश्चंस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः। तृतीयं योनिमनुं संचरंन्तं द्रप्सं जुंहोम्यनुं सप्त॥४०॥

होत्राः। अभूदिदं विश्वस्य भुवनस्य वार्जिनम्ग्रेवैश्वान्रस्यं च। अग्निर्ज्योतिषा ज्योतिष्मात्रुक्यो वर्चसा वर्चस्वान्। ऋचे त्वां रुचे त्वा समित्स्रंवन्ति सरितो न धेनाः। अन्तर्हृदा मनसा पूयमानाः। घृतस्य धारां अभि चांकशीमि। हिर्ण्ययो वेत्सो मध्यं आसाम्। तस्मिन्त्सुपूर्णो मंधुकृत्कुंलायी भजंन्नास्ते मधुं देवताभ्यः। तस्यांसते हर्रयः सप्त तीरे स्वधां दहांना अमृतंस्य धाराम्॥४१॥

प्रतिष्ठार्थं सहस्रंवीर्या पर्मं विरादश्सम तीरे चत्वारि चाडा॥———[१]

आदित्यं गर्भम्पयंसा समुअन्त्सहस्रंस्य प्रतिमां

विश्वरूपम्। परि वृिङ्क्षि हरसा माभि मृक्षे श्वतायुषं कृणुहि

चीयमानः। इमम्मा हि रेसीर्द्धिपादेम्पशूनार सहंस्राक्ष्म मेध आ चीयमानः। मयुमारण्यमनुं ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद। वातंस्य प्राज्ञिं वर्रुणस्य नाभिमश्वं जज्ञानर संरिरस्य मध्ये। शिशुं नदीनार हिर्मिद्रंबुद्धमग्रे मा हिर्रसीः॥४२॥

प्रमे व्योमत्र। इमम्मा हि रसीरे कंशफम्पशूनां कंनिकृदं वाजिनं वाजिनेषु। गौरमार्ण्यमन् ते दिशामि तेनं चिन्वानस्तनुवो नि षींद। अर्जस्रमिन्दुं मरुषम्भुरण्युम् ग्निमींडे पूर्वचित्तौ नमोभिः। स पर्वभिर्ऋतुशः कल्पंमानो गाम्मा हि रसीरदितिं विराजम्। इमर संमुद्रर श्तधारमुत्सं व्यच्यमानम्भुवं नस्य मध्ये। घृतं दुहानामदितिं जनायाग्रे मा॥४३॥

हिर्सीः प्रमे व्योमत्र्। गुवयमार्ण्यमन् ते दिशामि तेनं चिन्वानस्तनुवो नि षीद। वर्क्षत्रिं त्वष्टुर्वरुणस्य नाभिमविं जज्ञानाः रजसः परस्मात्। महीः साहस्रीमस्ररस्य मायामग्रे मा हिर्सीः पर्मे व्योमत्र्। इमामूर्णायुं वर्रणस्य मायां त्वचम्पशूनां द्विपदां चतुंष्यदाम्। त्वष्टुंः प्रजानां प्रथमं ज्ञिनत्रमग्ने मा हि सीः पर्मे व्योमत्र्। उष्ट्रंमार्ण्यमनुं॥४४॥ ते दिशामि तेनं चिन्वानस्तनुवो नि षीद। यो अग्निरग्नेस्तप्सोऽधि जातः शोचौत्पृथिव्या उत वा दिवस्परिं। येनं प्रजा विश्वकंमा व्यानद्गमंग्ने हेडः परिं ते वृणक्तु। अजा ह्यंग्नेरजंनिष्ट गर्भात्सा वा अपश्यज्ञनितार्मग्रे। तया रोहंमायन्नुप मेध्यांसस्तयां देवा देवतामग्रं आयन्न। शर्भमार्ण्यमनुं ते दिशामि तेनं चिन्वानस्तनुवो नि षीद॥४५॥

अग्ने मा हिर्रसीरग्ने मोष्ट्रमार्ण्यमन् शर्भं नवं च॥10॥ आदित्यमिमन्द्विपादेम्मयुं वात्स्यार्श्वमिममेकंशफङ्गौरमजंस्रङ्गव्यं वरूत्रिमविंमिमामूणा्युमुष्टुं यो अग्निरग्नेश्शर्भर्भम्॥॥■[१०]

इन्द्रांग्नी रोचना दिवः पिर वाजेषु भूषथः। तद्वां चेति प्र वीर्यम्। श्रथंद्वृत्रमुत संनोति वाजिमन्द्रा यो अग्नी सहुंरी सपूर्यात्। इर्ज्यन्तां वस्व्यंस्य भूरेः सहंस्तमा सहंसा वाज्यन्तां। प्र चंर्षणिभ्यंः पृतना हवेषु प्र पृंथिव्या रिंरिचाथे दिवश्चं। प्र सिन्धुंभ्यः प्र गि्रिभ्यों महित्वा प्रेन्द्रांग्नी विश्वा भुवनात्यन्या। मरुतो यस्य हि॥४६॥

क्षयें पाथा दिवो विमहसः। स सुंगोपातमो जनंः। युज्ञैर्वा

यज्ञवाहसो विप्रंस्य वा मतीनाम्। मरुंतः शृणुता हवम्ँ। श्रियसे कम्भानुभिः सम्मिमिक्षिरे ते रिश्मिभिस्त ऋकंभिः सुखादयः। ते वाशींमन्त इष्मिणो अभीरवो विद्रे प्रियस्य मारुंतस्य धाम्नः। अवं ते हेड उदुत्तमम्। कयां निश्चित्र आभुंवदूती सदावृधः सखाँ। कया शिचेष्ठया वृता।॥४७॥

को अद्य युंङ्के धुरि गा ऋतस्य शिमीवतो भामिनों दुर्हणायून्। आसन्निषून् हृत्स्वसों मयोभून् य एषाम् भृत्यामृणधत्स जीवात्। अग्रे नया देवाना शां नो भवन्तु वाजेवाजे। अप्स्वंग्रे सिधृष्टव सौषंधीरन्ं रुध्यसे। गर्भे सञ्जायसे पुनः। वृषां सोम द्युमा असि वृषां देव वृषंव्रतः। वृषा धर्माण दिधषे। इमम्मे वरुण तत्त्वां यामि त्वं नों अग्रे स त्वं नों अग्रे॥४८॥

हि वृता म् एकांदश च॥11॥॥———[११]

अपां त्वेमंत्रयं पुरो भुवः प्राचीं ध्रुविष्यितिस्यिविरिन्द्राँग्री मा छन्दं आशुस्त्रिवृदग्नेर्भागीं-ऽस्येकंयेयमेव सा याग्नें जातानृग्निर्वृत्राणि त्रयोदश॥13॥ अपां त्वेन्द्राँग्नी इयमेव देवतांता षद्गिरंशत्॥36॥ अपां त्वेमंन् ह्विषा वर्धनेन॥॥———[१२]

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अपां त्वेमंन्थ्सादयाम्यपां त्वोद्मंन्थ्सादयाम्यपां त्वा भस्मंन्थ्सादयाम्यपां त्वा ज्योतिषि सादयाम्यपां त्वायेने सादयाम्यण्वे सदेने सीद समुद्रे सदेने सीद सिल्ले सदेने सीदापां ख्यये सीदापाः सिधिषि सीदापां त्वा सदेने सादयाम्यपां त्वां सूधस्थे सादयाम्यपां त्वा पुरीषे सादयाम्यपां त्वा योनौं सादयाम्यपां त्वा पार्थिसे सादयामि गायत्री छन्दंश्लिष्टुप्छन्दो जर्गती छन्दोऽनुष्टुप्छन्देः पङ्किश्छन्देः॥१॥

योनौ पश्चंदश च॥१॥॥

[8]

अयम्पुरो भुवस्तस्यं प्राणो भौवायनो वंसन्तः प्राणायनो गायत्री वांसन्ती गांयत्रियै गांयत्रं गांयत्रादुंपा १ शु-रुंपा १ शोस्त्रिवृत्रिवृतों रथंत्र १ रंथंत्राद्वसिष्ठ ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया त्वयाँ प्राणं गृह्णामि प्रजाभ्योऽयं दंख्यिणा विश्वकंमा तस्य मनो वश्वकर्मणं ग्रीष्मो मानसस्त्रिष्ठुग्ग्रेष्मी त्रिष्ठुभं ऐडमैडादंन्तर्यामौं ५ न्तर्यामात् पंश्चद्शः पंश्चद्शाद्बृहद्वृंह्तो भ्रद्धांज् ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया मनः॥२॥

गृह्णामि प्रजाभ्योऽयम्पश्चाद्विश्वव्यंचास्तस्य चर्ब्युंर्वेश्वव्यच्सं वर्षाणि चाख्युषाणि जगती वार्षी जगत्या ऋख्वंममृख्वंमाच्छु शुक्राथ्संप्तद्शः संप्तद्शाद्वेरूपं वैरूपाद्विश्वामित्र ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया चर्ब्युगृह्णामि प्रजाभ्यं इदमुत्तराथ्सुवस्त

श्रोत्र र् सौव र श्रच्छौत्र्यंनुष्टुप्छांर् व्यंनुष्टु भंः स्वार र स्वार र स्वार स्व

वैराजाञ्चमदंग्निर्ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया॥३॥
त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्यं इयमुपरि मृतिस्तस्यै
वाङ्गाती हेम्नतो वाँच्यायनः पङ्किर्हेम्नती पङ्कौ

निधनंवन्निधनंवत आग्रयण आग्रयणात्रिणवत्रयस्त्रिष्शौ त्रिणवत्रयस्त्रिष्शाभ्यारं शाक्तररैवते शांकररैवताभ्यां विश्वकर्मर्षिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया वार्चं गृह्णामि प्रजाभ्यः॥४॥

त्वया मनों ज्मदेशिर्ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया त्रिष्शचं॥२॥॥———[२] प्राचीं दिशां वेस्नन्त ऋतूनामुशिर्देवता ब्रह्म द्रविणं त्रिवृथ्स्तोमः स उं पश्चद्शवंतिन्स्र्यविवयः कृतमयानां पुरोवातो वातः सानंग् ऋषिंदिख्यिणा दिशां ग्रीष्म ऋतूनामिन्द्रों देवतां ख्यत्रं द्रविणम्पश्चद्शः स्तोमः स उं सप्तद्शवंतिनिर्दित्यवाङ्वयस्रेतायांनां दिख्यणाद्वातो वातः सनातन् ऋषिः प्रतीची दिशां वर्षा ऋतूनां विश्वे देवा देवता विद्॥५॥

वयों द्वापरोऽयांनाम्पश्चाद्वातो वातोंऽहभून ऋषिरुदींची दिशा । श्ररदंतूनाम्मित्रावर्रणौ देवतां पुष्टं द्रविंणमेकवि । शः स्तोमः स उं त्रिणववंर्तनिस्तुर्यवाङ्वयं आस्कन्दो--ऽ यानामुत्तराद्वातो वार्तः प्रत्न ऋषिंरूर्ध्वा दिशा १ हेमन्तशिशिरावृंतूनाम्बृहस्पतिंर्देवता वर्चो द्रविंणं त्रिणवः स्तोमः स उं त्रयस्त्रि शर्वर्तनिः पष्ठवाद्वयोऽभिभूरयानां विष्वग्वातो वार्तः सुपर्ण ऋषिः पितरंः पितामहाः परेऽवंरे ते नंः पान्तु ते नोंऽवन्त्वस्मिन्ब्रह्मंत्रस्मिन्ख्यत्रैं-ऽस्यामाशिष्यस्याम्पुंरोधायांमस्मिन्कर्मन्नस्यां देवहृँत्याम्॥६॥

विद्वष्टुवाङ्वयोऽष्टावि ५ शतिश्च॥३॥॥🗕

[३]

ध्रुविख्यितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवािसे ध्रुवं योनिमा सींद साध्या। उख्यस्य केतुम्प्रंथमम्पुरस्तांदिश्वनांध्वर्य सांदयतािमह त्वां। स्वे दख्ये दख्यंपितेह सींद देवत्रा पृथिवी बृहती रर्गणा। स्वासस्था तनुवा सं विंशस्व पितेवैधि सूनव आ सुशेवािश्वनांध्वर्य सांदयतािमह त्वां। कुलाियनी वसुंमती वयोधा र्यिं नों वर्ध बहुल सुवीरम्ं।॥७॥

अपांमितं दुर्मितिम्बार्धमाना रायस्पोषं युज्ञपंतिमाभजंन्ती सुवंधेहि यजंमानाय पोषंमिश्वनौध्वर्य सांदयतामिह त्वाँ। अग्नेः पुरीषमिस देवयानी तां त्वा विश्वं अभि गृंणन्तु देवाः। स्तोमंपृष्ठा घृतवंतीह सींद प्रजावंदस्मे द्रविणा यंजस्वाश्विनौध्वर्यू सांदयतामिह त्वाँ। दिवो मूर्धासि पृथिव्या नाभिविष्टम्भंनी दिशामिधंपत्नी भुवंनानाम्।॥८॥

ऊर्मिर्द्रप्सो अपामंसि विश्वकंमां तु ऋषिरिश्वनाध्वर्यू सांदयतामिह त्वां। सजूर्ऋतुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्वसंभिः सजू रुद्रैः सजूरांदित्यैः सजूर्विश्वेदिवैः सजूर्देवैः सजूर्देवैर्वयोनाधेर्ग्नये त्वा वेश्वान्रायाश्विनाध्वर्यू सांदयतामिह त्वां। प्राणम्मे पाह्यपानम्मे पाहि व्यानम्मे पाहि चर्ख्यंमं उर्व्या वि भांहि श्रोत्रंम्मे श्लोकयापस्पिन्वौषंधीर्जिन्व द्विपात्पांहि चतुंष्पादव दिवो वृष्टिमेरंय॥९॥

म्बीरं भुवंनानामुर्व्या स्मर्वश चारणा———[४] त्र्यविर्वयंस्त्रिष्टुप्छन्दो दित्यवाङ्वयो विराद्धन्दः पश्चांविर्वयो गायत्री छन्दंस्त्रिव्थ्यो वयं उष्णिह् छन्दंस्तुर्यवाङ्वयोऽ-न्ष्टुप्छन्देः पष्टवाद्वयो बृह्ती छन्दं उख्या वयः स्तोबृहती छन्दं ऋष्भो वयः क्कुच्छन्दो धेनुर्वयो जगती छन्दोऽ-नङ्घान् वयः पङ्किश्छन्दो बस्तो वयो विवलं छन्दो वृष्णिर्वयो विश्वालं छन्दो वृष्णिर्वयो विश्वालं छन्दः पुरुषो वयंस्तन्द्रं छन्दौ व्याघ्रो वयोऽ- नांधृष्टं छन्देः सि॰हो वयंश्छदिश्छन्दो विष्टम्भो वयोऽधिपतिश्छन्देः ख्वत्रं वयो मयंदं छन्दो विश्वकर्मा वयः परमेष्ठी छन्दो मूर्धा वयः प्रजापंतिश्छन्देः॥१०॥

पुरुषो वयुष्पि अन्तर्भक्षापाम् प्रियोगं स्थानं स्वाप्त महिल्

इन्द्रांग्री अव्यंथमानामिष्टंकां द १ हतं युवम्। पृष्ठेन् द्यावांपृथिवी अन्तरिखं च वि बांधताम्॥ विश्वकंमां त्वा सादयत्वन्तरिख्यस्य पृष्ठे व्यचंस्वतीम्प्रथंस्वतीम्भास्वंती १ सूरिमतीमा या द्याम्भास्या पृथिवीमोर्वन्तरिख्यम्नतरिखं

छुर्दिषां पिन्व षद्वं॥६॥॥-

यच्छान्तरिंख्यं द हान्तरिंख्यम्मा हि सीर्विश्वंस्मै प्राणायापानायं व्यानायांदानायं प्रतिष्ठायें चरित्रांय वायुस्त्वाभि पांतु मुह्या स्वस्त्या छुर्दिषां॥११॥

शंतमेन तयां देवतयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींद। राज्यंसि प्राची दिग्वराडंसि दिष्युणा दिक्सम्राडंसि प्रतीची दिक्स्वराड्स्युदींची दिगधिंपत्यिस बृह्ती दिगायुंमें पाहि प्राणम्मे पाह्यपानम्मे पाहि व्यानम्मे पाहि चख्युंमें पाहि श्रोत्रम्मे पाहि मनों मे जिन्व वाचंम्मे पिन्वात्मानंम्मे पाहि ज्योतिंमें यच्छ॥१२॥

मा छन्देः प्रमा छन्देः प्रतिमा छन्दौं उस्रीविश्छन्देः पङ्किश्छन्दे उष्णिहा छन्दों बृह्ती छन्दों उनुष्टुप्छन्दों विराद्धन्दों गायत्री छन्देस्त्रिष्टुप्छन्दो जगेती छन्देः पृथिवी

विराद्धन्दो गायत्री छन्देस्त्रिष्टुप्छन्दो जगंती छन्देः पृथिवी छन्दोऽन्तिरेख्वं छन्दो द्यौष्छन्दः समाष्ठ्यन्दो नख्यंत्राणि छन्दो मन्ष्र्यन्दो वाक्छन्देः कृषिष्ठ-दो हिरंण्यं छन्दो गौष्ठन्दोऽजा छन्दोऽश्वष्ठन्देः। अग्निर्देवतां॥१३॥

वातों देवता सूर्यों देवतां चन्द्रमां देवता वसंवो देवतां

रुद्रा देवतांदित्या देवता विश्वं देवा देवतां मुरुतां देवता बृह्स्पतिंदेवतेन्द्रां देवता वर्रुणा देवतां मूर्धासि राङ्गुवासि धरुणां युत्र्यंसि यमित्रीषे त्वोर्जे त्वां कृष्ये त्वा ख्येमांय त्वा यत्री राङ्गुवासि धरंणी धर्त्र्यंसि धरित्र्यायुंषे त्वा वर्चसे त्वौजंसे त्वा बलांय त्वा॥१४॥

देवताऽऽयुंषे त्वा षट्वं॥७॥॥______

आशुस्त्रिवृद्धान्तः पंश्रद्शो व्योम सप्तद्शः प्रतूर्तिरष्टाद्शस्तपो नवद्शोऽभिवर्तः संविष्शो धरुणं एकविष्शो वर्चौ द्वाविष्शः सम्भरंणस्त्रयोविष्शो योनिश्चतुर्विष्शो गर्भाः पञ्चविष्श ओजंस्त्रिणवः ऋतुरेकत्रिष्शः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रिष्शो ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रिष्शो नाकः षद्रिष्शो विवर्तौऽष्टाचत्वारिष्शो धर्तश्चेतुष्टोमः॥१५॥

अग्नेर्भागोऽसि दीख्वाया आधिपत्यम्ब्रह्मं स्पृतं त्रिवृथ्स्तोम् इन्दंस्य भागोऽसि विष्णोराधिपत्यं ख्वत्रः स्पतम्पंश्रदशः

आृशुः सप्तित्रि १ शत्॥८॥॥

इन्द्रंस्य भागोऽसि विष्णोराधिपत्यं ख्वत्रः स्पृतम्पश्चद्शः स्तोमो नृचख्वंसाम्भागोऽसि धातुराधिपत्यं जनित्रः स्पृतः संप्तद्रशः स्तोमों मित्रस्यं भागोंऽसि वरुंणस्याधिपत्यं दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एंकविश्शः स्तोमोऽदित्ये भागोंऽसि पूष्ण आधिपत्यमोजाः स्पृतं त्रिणवः स्तोमो वसूनाम्भागोंऽसि॥१६॥ रुद्राणामाधिपत्यं चतुंष्पाथ्स्पृतं चतुर्विश्शः स्तोमं

आदित्यानां भागोऽसि मरुतामाधिपत्यं गर्भाः स्पृताः

पंश्चवि शः स्तोमों देवस्यं सवितुर्भागों ऽसि बृहस्पतेराधिपत्य श

समीचीर्दिशंः स्पृताश्चंतुष्टोमः स्तोमो यावांनाम्भागों-

ऽस्ययांवानामाधिपत्यम्प्रजाः स्पृताश्चंतुश्चत्वारिष्शः स्तोमं ऋभूणाम्भागोऽिस् विश्वंषां देवानामाधिपत्यम्भूतं निशांन्तः स्पृतं त्रंयस्त्रिष्शः स्तोमः॥१७॥

वस्तां भागोऽिस् पद्वत्वारिष्शच॥॥————[९]
एकंयास्तुवत प्रजा अधीयन्त प्रजापंतिरिधंपतिरासीत्तिसृभिः ब्रह्मांसृज्यत् ब्रह्मणस्पतिरिधंपतिरासीत् पश्चिमंरस्तुवत भूतान्यंसृज्यन्त भूतानाम्पतिरिधंपतिरासीत्सप्तिरिस्त्वत

सप्तर्षयोऽसृज्यन्त धाताधिपतिरा- सीन्नवभिरस्तुवत

ऽसृज्यन्तार्तवोऽधिपतिरासीत् त्रयोदशभिरस्तुवत मासां

पितरों ऽसृज्यन्तादिंतिरधिंपत्र्यासीदेकाद्शभिंरस्तुवतुर्तवों-

असृज्यन्त संवथ्सरोऽधिपतिः॥१८॥

आसीत्पश्चदशभिंरस्तुवत ख्वत्रमंसृज्यतेन्द्रोऽधिंपतिरासीत्स पशवों ऽसृज्यन्त बृहस्पतिरधिंपतिरासी- न्नवदशिंरस्तुवत

. श्रद्रार्यावंसृज्येतामहोरात्रे अधिपत्नी आस्तामेकंवि शत्यास्तुवतै पशवों उसृज्यन्त वरुणो ऽधिपतिरासी त्रयों विश्शत्यास्त्वत ख्युद्राः पृशवोऽसृज्यन्त पूषाधिपतिरासीत्पश्चवि शत्यास्तुवतार् पशवों ऽसृज्यन्त वायुरिंपतिरासीत्सप्तवि ईशत्यास्तुवत

द्यावांपृथिवी वि॥१९॥ ऐतां वसंवो रुद्रा आंदित्या अनु व्यायन्तेषामाधिपत्यमासीन्न

वनस्पतंयोऽसृज्यन्त सोमोऽ- धिंपतिरासीदेकेत्रि १ शतास्तुवत प्रजा अंसृज्यन्त यावानां चार्यावानां चार्धिपत्यमासीत्रयंस्नि १ शत

भूतान्यंशाम्यन्य्रजापंतिः परमेष्ठ्यधिपतिरासीत्॥२०॥ सं वृथ्सरोऽधिपतिर्वि पश्चित्रिश्च॥10॥॥————[१०]

इयमेव सा या प्रथमा व्योच्छंदन्तरस्यां चरति प्रविष्टा। वधूर्जंजान नवगञ्जनित्री त्रयं एनाम्महिमानंः सचन्ते॥

छन्दंस्वती उषसा पेपिशाने समानं योनिमनुं संचरंन्ती।

सूर्यपत्नी वि चरतः प्रजानती केतुं कृण्वाने अजरे

भूरिरेतसा॥ ऋतस्य पन्थामन् तिस्र आगुस्रयो घर्मासो अनु ज्योतिषागुः। प्रजामेका रख्युत्यूर्जुमेका॥२१॥

व्रतमेकां रख्यति देवयूनाम्॥ चतुष्टोमो अभवद्या तुरीयां यज्ञस्यं पुख्यावृषयो भवन्ती। गायत्रीं त्रिष्टुभं जगंतीमनुष्टुभंम्बृहद्कं युंआनाः सुवराभंरित्रदम्॥ प्रश्नभिर्धाता वि दंधाविदं यत्तासा स्वसॄंरजनयत्पश्चंपश्च। तासाम् यन्ति प्रयवेण पश्च नानां रूपाणि ऋतंवो वसानाः॥ त्रिष्शथ्स्वसार् उपं यन्ति निष्कृत संमानं केतुम्प्रंतिमुश्चमानाः।॥२२॥

ऋतू श्स्तंन्वते क्वयंः प्रजान्तीर्मध्यंछन्दसः परि यन्ति भास्वंतीः। ज्योतिष्मती प्रति मुश्चते नभो रात्रीं देवी सूर्यस्य ब्रुतानिं। वि पंश्यन्ति पृशवो जायमाना नानांरूपा मातुरस्या उपस्थैं। एकाष्ट्रका तपंसा तप्यमाना ज्जान् गर्भम्मिह्मान्मिन्द्रम्ं। तेन् दस्यून्व्यंसहन्त देवा हन्तासुराणामभवच्छचींभिः। अनानुजामनुजाम्मामंकर्त सत्यं वदन्त्यन्विच्छ एतत्। भूयासम्॥२३॥

अस्य सुमृतौ यथां यूयम्न्या वों अन्यामित मा प्र युंक्त।

अभून्ममं सुमृतौ विश्ववेदा आष्टं प्रतिष्ठामविद्ि गा्धम्। भूयासंमस्य सुमृतौ यथां यूयमृन्या वो अन्यामित मा प्र युक्त। पञ्च व्युष्टीरनु पञ्च दोहा गाम्पञ्चनाम्नीमृतवोऽनु पञ्च। पञ्च दिशः पञ्चदुशेन क्रुप्ताः संमानमूर्भीर्भि लोकमेकम्॥२४॥

ऋतस्य गर्भः प्रथमा व्यूष्ट्यपामेकां महिमानंम्बिभर्ति। सूर्यस्यैका चरंति निष्कृतेषुं घर्मस्यैकां सिवतेकां नियंच्छति। या प्रथमा व्योच्छ्य्या धेनुरंभवद्यमे। सा नः पर्यस्वती धुक्ष्वोत्तरामृत्तराष्ट्र समाम्। शुक्रर्षंभा नभंसा ज्योतिषागाँद्विश्वरूपा शब्लीरग्निकंतुः। समानमर्थर्षं स्वपस्यमाना बिभ्रंती ज्रामंजर उष आगाः। ऋतूनाम्पत्नी प्रथमेयमागादहां नेत्री जनित्री प्रजानाम्। एकां स्ती बंहुधोषो व्यंच्छ्रस्यजींणां त्वं जंरयसि सर्वमन्यत्॥२५॥

ऊर्जुमेकाँ प्रतिमुश्चमांना भूयासुमेकुं पत्थेकान्नविर्श्यातिश्चं॥11॥॥———[११]

अग्ने जातान्त्र णुंदा नः सपत्नान्त्रत्यजांताञ्चातवेदो नुदस्व। अस्मे दीदिहि सुमना अहेंडन्तवं स्या शर्मित्रवरूथ उद्भित्। सहंसा जातान्त्र णुंदा नः सपत्नान्त्रत्यजांताञ्चातवेदो नुदस्व। अधि नो ब्रूहि सुमन्स्यमानो व्य स्याम् प्र णुंदा नः स्पत्नान्। चृतुश्चत्वारिष्शः स्तोमो वर्चो द्रविण १ षोड्शः स्तोम ओजो द्रविणम्पृथिव्याः पुरीषमसि॥२६॥

अप्सो नामं। एवश्छन्दो वरिवश्छन्देः शुम्भूश्छन्देः पिर्भूश्छन्दे आच्छच्छन्दो मन्श्छन्दो व्यच्श्छन्दः सिन्धुश्छन्देः समुद्रं छन्देः सिल्लिलं छन्देः संयच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो रथंत्रं छन्दो निकायश्छन्दो विवधश्छन्दो गिर्श्छन्दो अज्ञश्छन्देः सृष्टुप्छन्दोऽनुष्टुप्छन्देः क्कुच्छन्देस्त्रिक्कुच्छन्देः काव्यं छन्दौऽङ्कुपं छन्देः॥२७॥

प्रदर्पङ्किश्छन्दोऽख्यरेपङ्किश्छन्दो विष्टारपेङ्किश्छन्देः ख्युरो भृज्वाञ्छन्देः प्रच्छच्छन्देः प्रख्यश्छन्द एवश्छन्दो वरिवश्छन्दो वयश्छन्दो वयस्कृच्छन्दो विशालं छन्दो विष्पर्धाश्छन्देश्छदिश्छन्दो दूरोहुणं छन्देस्तुन्द्रं छन्दौऽङ्काङ्कं छन्देः॥२८॥

अस्यङ्कुपञ्छन्दस्त्रयंस्त्रि॰शच॥12॥॥------[१२]

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद्रविणस्युर्विपन्ययाँ। समिद्धः शुक्र आहुंतः॥ त्वः सोमासि सत्पंतिस्त्वः राजोत वृत्रहा। त्वम्भद्रो असि क्रतुंः॥ भद्रा ते अग्ने स्वनीक संदग्धोरस्यं स्तो विषुंणस्य चारुः। न यत्तें शोचिस्तमंसा वरंन्त न ध्वस्मानंस्तनुवि रेप आ धुः॥ भृद्रं तें अग्ने सहसिन्ननींकमुपाक आ रोंचते सूर्यस्य।॥२९॥

रुशंदृशे दंदशे नक्त्या चिदरूँ खियतं दृश आ रूपे अन्नम्ँ। सैनानींकेन सुविदन्ने अस्मे यष्टां देवा अयंजिष्ठः स्वस्ति। अदंब्यो गोपा उत नंः पर्स्पा अग्ने द्युमदुत रेविद्दितिह। स्वस्ति नो दिवो अंग्ने पृथिव्या विश्वायुर्धेहि यज्ञथाय देव। यथ्मीमिहं दिविजात् प्रशंस्तं तद्स्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्। यथां होतर्मनुषः॥३०॥

देवतांता यज्ञेभिः सूनो सहसो यजांसि। एवानो अद्य संमुना संमानानुशन्नंग्न उश्तो येख्यि देवान्॥ अग्निमींडे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम्। होतांर रत्नधातंमम्॥ वृषां सोम द्युमा असि वृषां देव वृषंत्रतः। वृषा धर्माणि दिधषे॥ सान्तपना इद रहिवर्मरुत्तरत्न ज्ञुंजुष्टन। युष्माकोती रिशादसः॥ यो नो मर्तो वसवो दुरहणायुस्तिरः स्त्यानिं मरुतः॥३१॥

जिघा रेसात्। द्रुहः पाश्मप्रति स मुंचीष्ट् तिपेष्ठेन

तपंसा हन्तना तम्। संवथ्सरीणां मुरुतः स्वर्का उरुख्ययाः सर्गणा मानुषेषु। तेंऽस्मत्पाशान्त्र मुश्चन्त्व १ हंसः सांतपना मंदिरा मांदियष्णवंः। पिप्रीहि देवा १ उशतो यंविष्ठ विद्वा १ ऋतू १ एऋतु पते यजेह। ये दैव्यां ऋत्विज् स्तेभिरग्ने त्व १ होतृंणामस्यायंजिष्ठः। अग्ने यद्द्य विशो अध्वरस्य होतः पावक॥ ३ २॥

शोचे वेष्व हि यज्वां। ऋता यंजासि महिना वि यद्भूरह्व्या वंह यविष्ठ या ते अद्या अग्निनां रियमंश्रवत्योषंमेव दिवेदिवे। यशसंं वीरवंत्तमम्॥ गृयस्फानों अमीवहा वंसुवित्युंष्टिवर्धनः। सुमित्रः सोम नो भव। गृहंमेधास् आ गंत मरुतो मापं भूतन। प्रमुश्चन्तों नो अर्हंसः। पूर्वीभिर्हि दंदाशिम श्राद्भिंमरुतो व्यम्। महोभिः॥३३॥

चर्षणीनाम्। प्र बुधियां ईरते वो महार्रस् प्र णामानि प्रयज्यवस्तिरध्वम्। सहस्रियं दम्यंम्भागमेतं गृहमेधीयंम्मरुतो जुषध्वम्। उप यमेति युवतिः सुदर्खं दोषा वस्तोर्ंह्विष्मंती घृताचीं। उप स्वैनंम्रमंतिर्वसूयुः। इमो अंग्ने वीततमानि ह्व्याजंस्रो विख्य देवतांतिमच्छं। प्रति न ई॰ सुर्भीणि वियन्तु। ऋीडं वः शर्धो मार्रुतमनुर्वाण र्थेशुभम्।॥३४॥

कण्वां अभि प्र गांयत। अत्यांसो न ये मुरुतः स्वश्रों यख्वहशो न शुभयंन्त मर्याः। ते हंम्येष्ठाः शिशंवो न शुभा वथ्सासो न प्रंकीडिनः पयोधाः। प्रैषामज्मेषु विथुरेवं रेजते भूमिर्यामेषु यद्धं युअतं शुभे। ते कीडयो धुनयो भ्राजंदष्टयः स्वयम्मंहित्वम्पंनयन्त धूतयः। उपह्वरेषु यदिचध्वं य्यिं वयं इव मरुतः केनं॥३५॥

चित्पथा। श्रोतंन्ति कोशा उपं वो रथेष्वा घृतम्ंख्यता मध्वण्मर्चते। अग्निमंग्निक् हवीमिभिः सदां हवन्त विश्पितिम्। ह्व्यवाहंम्पुरुप्रियम्। तर हि शर्श्वन्त ईडंते स्रुचा देवं घृतश्चतां। अग्निर ह्व्याय वोढंवे। इन्द्रांग्नी रोचना दिवः श्रथंद्वृत्रमिन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरो विश्वंकर्मन् ह्विषां वावृधानो विश्वंकर्मन् ह्विषा वर्धनेन॥३६॥

सूर्यस्य मनुषो मरुतः पावंक महोभी रथेशुभुं केन षट्वंत्वारिश्शच॥13॥॥——[१३]

र्श्मिरंसि राज्यंस्ययं पुरो हरिंकेशोऽग्निर्मूर्धेन्द्राग्निभ्यां बृह्स्पतिंर्भूयस्कृदंस्यग्निनां विश्वाषाद्वुजापंतिर्मनंसा कृत्तिंका मधुंश्च समिद्दिशान्द्वादंश॥12॥ रश्मिरंसि प्रतिं धेनुमंसि स्तनियबुसिनंरस्यादित्यानारं सप्तित्रिरंशत्॥37॥ रृश्मिरंसि को अद्य युंङ्कः॥॥——[१४]

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

र्शिमरंसि ख्ययांय त्वा ख्ययंं जिन्व प्रेतिंरसि धर्माय त्वा धर्मं जिन्वान्विंतिरसि दिवे त्वा दिवं जिन्व संधिरंस्यन्तिरंख्याय त्वान्तिरंख्यं जिन्व प्रतिधिरंसि पृथिव्यै त्वां पृथिवीं जिन्व विष्टम्भोऽसि वृष्ट्यैं त्वा वृष्टिं जिन्व प्रवास्यहे त्वाहंर्जिन्वानुवासि रात्रियै त्वा रात्रिं जिन्वोशिगंसि॥१॥

वस्ंभ्यस्त्वा वस्ंश्चिन्व प्रकेतोंऽसि रुद्रेभ्यंस्त्वा रुद्राञ्चिन्व सुदीतिरंस्यादित्येभ्यंस्त्वाऽऽदित्याञ्चिन्वौजों-ऽसि पितृभ्यंस्त्वा पितृञ्चिन्व तन्तुंरसि प्रजाभ्यंस्त्वा प्रजा जिन्व पृतनाषाडंसि पृशुभ्यंस्त्वा पृश्चिन्व रेवद्स्योषंधीभ्यस्त्वौषंधीर्जिन्वाभिजिदंसि युक्तग्रावेन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वाधिपतिरसि प्राणायं॥२॥

त्वा प्राणं जिन्व यन्तास्येपानायं त्वापानं जिन्व स्रसर्पो-

ऽसि चर्ख्युंषे त्वा चर्ख्युंर्जिन्व वयोधा असि श्रोत्रांय त्वा श्रोत्रं जिन्व त्रिवृदंसि प्रवृदंसि संवृदंसि विवृदंसि स॰रोहोंऽसि नीरोहोंऽसि प्ररोहोंऽस्यनुरोहोंऽसि वसुकोंऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिरसि॥३॥

उशिगंसि प्राणाय त्रिचंत्वारि श्रिचाशा॥———[१] राज्ञ्यंसि प्राची दिग्वसंवस्ते देवा अधिपतयो-ऽग्निर्हेतीनाम्प्रतिधृता त्रिवृत्त्वा स्तोमः पृथिव्या १

ऽग्निर्हेतीनाम्प्रतिधृता त्रिवृत्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रंयत्वाज्यंमुक्थ- मव्यंथयथ्स्तभातु रथंत्रः साम् प्रतिष्ठित्यै विराडंसि दिख्यणा दिग्रुद्रास्ते देवा अधिपतय इन्द्रों हेतीनाम्प्रतिधृता पंश्रद्रशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रंयतु प्रउंगमुक्थमव्यंथयथ्स्तभातु बृहथ्साम् प्रतिष्ठित्यै सुम्राडंसि

प्रतीची दिक्॥४॥

आदित्यास्ते देवा अधिपतयः सोमो हेतीनाम्प्रतिधर्ता संप्तद्वशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रंयतु मरुत्वतीयंमुक्थ-मव्यंथयथ्स्तभ्रातु वैरूपः साम् प्रतिष्ठित्ये स्वराड्स्युदींची दिग्विश्वं ते देवा अधिपतयो वरुणो हेतीनाम्प्रतिधर्तैकं-विरुशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रंयतु निष्कंवल्यमुक्थमव्यंथयथ्र

वैराज साम् प्रतिष्ठित्या अधिपत्यसि बृह्ती दिङ्ग्र र्तस्ते देवा अधिपतयः॥५॥

बृह्स्पतिर्हेतीनाम्प्रंतिधर्ता त्रिंणवत्रयस्त्रिष्शौ त्वा स्तोमौ पृथिव्या श्रियतां वैश्वदेवाग्निमारुते उक्थे अव्यंथयन्ती स्तन्नीता शाक्कररैवते सामनी प्रतिष्ठित्या अन्तरिख्यायर्षयस्त्वा प्रथम् जा देवेषुं दिवो मात्रया वरिणा प्रथन्तु विधर्ता चायमधिपतिश्च ते त्वा सर्वे संविदाना नाकस्य प्रथे संवर्गे लोके यन्त्रमानं च सादयन्ताहा

नाकस्य पृष्ठे सुंवर्गे लोके यजमानं च सादयन्तु॥६॥

प्रतीची दिङ्गरुतंस्ते देवा अधिपतयश्चत्वारि र्श्यचं॥२॥॥————[२]

अयम्पुरो हरिकेशः सूर्यरिशम्स्तस्यं रथगृथ्सश्च रथौंजाश्च सेनानिग्रामण्यौं पुञ्जिकस्थला चं कृतस्थला चाँप्सरसौं यातुधानां हेती रख्वार्शस् प्रहेतिर्यं देख्विणा विश्वकर्मा तस्यं रथस्वनश्च रथेचित्रश्च सेनानिग्रामण्यौ मेनका चं सहजन्या चाँप्सरसौं दङ्क्कवंः पृशवों हेतिः पौरुंषेयो वधः प्रहेतिरयम्पश्चाद्विश्वव्यंचास्तस्य रथंप्रोतश्चासंमरथश्च

अनुस्रोचन्ती चाप्सरसौ सूर्पा हेतिर्व्याघाः प्रहेतिर्यमुत्तराथ्सं

सेनानिग्रामण्यौ प्रस्नोचंन्ती च॥७॥

सेन्जिचं सुषेणंश्च सेनानिग्राम्ण्यौं विश्वाचीं च घृताचीं चाप्सरसावापों हेतिर्वातः प्रहेतिर्यमुपर्यविग्वंसुस्तस्य तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च सेनानिग्राम्ण्यां- वुर्वशीं च पूर्वचित्तिश्चाप्सरसौं विद्युद्धेतिरंवस्फूर्ज्न्प्रहेतिस्तेभ्यो नम्स्ते नो मृडयन्तु ते यम्॥८॥

ब्रिष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधाम्यायोस्त्वा सदेने सादयाम्यवंतश्छायायां नमः समुद्राय नमः समुद्रस्य चख्वंसे परमेष्ठी त्वां सादयतु दिवः पृष्ठे व्यचंस्वतीम्प्रथंस्वतीं विभूमंतीम्प्रभूमंतीम्परिभूमंतीं दिवं यच्छ दिवं दःह दिवम्मा हिः सीर्विश्वंस्मे प्राणायांपानायं व्यानायोदानायं प्रतिष्ठायें चिरत्रांय सूर्यंस्त्वाभि पांतु मह्या स्वस्त्या छुर्दिषा शंतंमेन तयां देवतंयाङ्गिरस्वद्भुवा सीद। प्रोथदश्चो न यवंसे अविष्यन् यदा महः संवरंणाद्धस्थांत्। आदंस्य वातो अनुं वाति शोचिरधं स्म ते व्रजनं कृष्णमंस्ति॥९॥

प्रम्लोचंन्ती च यः स्वस्त्याष्टाविरंशतिश्च॥३॥॥———[3]

अग्निर्मूर्धा दिवः कुकुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपा॰ रेता॰सि जिन्वति॥ त्वामंग्ने पुष्करादध्यर्थर्वा निरमन्थत। मूर्जो विश्वंस्य वाघतंः॥ अयम्गिः संहुस्रिणो वाजंस्य शतिन्स्पतिंः। मूर्धा क्वी रंयीणाम्॥ भुवो यज्ञस्य रजंसश्च नेता यत्रां नियुद्धिः सर्चसे शिवाभिः। दिवि मूर्धानं दिधेषे सुवर्षां जिह्वामंग्ने चकृषे हव्यवाहम्॥ अबोध्यग्निः स्मिधा जनानाम्॥१०॥

प्रति धेनुमिवायतीमुषासम्। यह्वा इंव प्र वयामुजिहांनाः प्र भानवंः सिस्रते नाकमच्छं। अवीचाम कवये मेध्यांय वची वन्दारुं वृष्भाय वृष्णें। गविष्ठिरो नमंसा स्तोमंमुग्नौ दिवीवं रुक्ममुर्व्यश्चेमश्रेत्। जनंस्य गोपा अंजनिष्ट जागृंविर्गिः सुदख्यः सुविताय नव्यंसे। घृतप्रंतीको बृह्ता दिविस्पृशां द्युमद्वि भांति भर्तेभ्यः शुचिः। त्वामंग्ने अङ्गिरसः॥११॥

गुहां हितमन्वंविन्दञ्छिश्रियाणं वनेवने। स जांयसे मध्यमानः सहों महत्त्वामांहुः सहंसस्पुत्रमंङ्गिरः। यज्ञस्यं केतुम्प्रंथमम्पुरोहितमृग्निं नरिस्निषध्स्थे सिमंन्धते। इन्द्रंण देवैः स्रथ् स ब्रहिष् सीद्नि होतां यज्ञथांय सुक्रतुंः। त्वं चित्रश्रवस्तम् हर्वन्ते विख्यु जन्तवंः। शोचिष्कंशम्पुरुप्रियाग्ने ह्व्याय् वोढंवे। सर्खायः सं वंः सम्यश्रमिषम्॥१२॥ स्तोमं चाग्नयें। वर्षिष्ठाय ख्यितीनामूर्जी नन्ने सहंस्वते। सश्समिद्यंवसे वृषन्नग्ने विश्वान्यर्य आ। इडस्पदे सिमध्यसे स नो वसून्या भर। एना वो अग्निं नमंसोर्जी नपांतमा हुंवे। प्रियं चेतिष्ठमर्तिः स्वध्वरं विश्वंस्य दूतम्मृतम्। स योजते अरुषो विश्वभोजसा स दुंद्रव्थस्वांहुतः। सुब्रह्मां युज्ञः सुश्मीं॥१३॥

वसूनां देव १ राधो जनानाम्। उदस्य शोचिरंस्थादाजुह्वांनस्य मीदुषंः। उद्धूमासों अरुषासों दिविस्पृशः सम्ग्निमिन्धते नरंः। अग्ने वार्जस्य गोमंत ईशांनः सहसो यहो। असमे धेहि जातवेदो मिह् श्रवंः। स इंधानो वसुंष्क्वविर्ग्निरीडेन्यों गिरा। रेवदस्मभ्यंम्पुर्वणीक दीदिहि। ख्युपो राजन्नुत त्मनाग्ने वस्तोंरुतोषसंः। स तिंग्मजम्भ॥१४॥

र्ख्यसों दह प्रतिं। आ तें अग्न इधीमहि द्युमन्तं देवाजरम्ं। यद्ध स्या ते पनींयसी समिद्दीदयंति द्यवीष दें स्तोतृभ्य आ भेर। आ ते अग्न ऋचा ह्विः शुक्रस्यं ज्योतिषस्पते। सुश्चंन्द्र दस्म विश्पंते हव्यंवाद्गुभ्य हूयत् इष दें स्तोतृभ्य आ भेर। उमे सुश्चन्द्र सूर्पिषो दर्वीं श्रीणीष आसिनं। उतो न उत्पुंपूर्याः॥१५॥

उक्थेषुं शवसस्पत् इष र स्तोतृभ्य आ भर। अग्ने तम्द्याश्वं न स्तोमैः ऋतुं न भद्र हिंदिस्पृशम्ं। ऋध्यामां त ओहैंः। अधा ह्यंग्ने ऋतौर्भद्रस्य दख्यंस्य साधोः। रथीर्ऋतस्यं बृह्तो बभूर्थ। आभिष्टं अद्य गीर्भिर्गृणन्तोऽग्ने दाशेम। प्र ते दिवो न स्तंनयन्ति शुष्माः। एभिर्नो अर्केर्भवां नो अर्वाङ्॥१६॥

सुवर्न ज्योतिं। अग्ने विश्वेभिः सुमना अनीकैः। अग्निश् होतारम्मन्ये दास्वन्तं वसोः सूनुश् सहंसो जातवेदसम्। विप्रं न जातवेदसम्। य ऊर्ध्वयां स्वध्वरो देवो देवाच्यां कृपा। घृतस्य विभाष्टिमन् शुक्रशोचिष आजुह्वानस्य सूर्पिषंः। अग्ने त्वन्नो अन्तमः। उत त्राता शिवो भव वरूथ्यः। तं त्वां शोचिष्ठ दीदिवः। सुम्नायं नूनमीमहे सर्खिभ्यः। वसुरिग्निर्वसृश्रवाः। अच्छां निख्य द्युमत्तमो रियं दाः॥१७॥

जनानामङ्गिरस् इषर् सुशमी तिग्मजम्भ पुपूर्या अर्वाङ्गसुंश्रवाः पञ्चं च॥४॥॥——[४]

इन्द्राग्निभ्यां त्वा स्युजां युजा युनज्म्याघाराभ्यां तेजंसा वर्चंसोक्थेभिः स्तोमंभिष्छन्दोंभी रय्यै पोषांय सजातानांम्मध्यम्स्थेयांय मयां त्वा स्युजां युजा युंनज्म्यम्बा दुला निंतृ बिर्भयंन्ती मेघयंन्ती वर्षयंन्ती चुपुणीका नामांसि प्रजापंतिना त्वा विश्वांभिधींभिरुपं दधामि पृथिव्युंदपुरमन्नेन विष्टा मंनुष्यांस्ते गोप्तारोऽग्निर्वियंत्तोऽस्यां तामहम्प्र पंद्ये सा॥१८॥

मे शर्म च वर्म चास्त्विधिद्यौर्न्तिरेख्यम्ब्रह्मणा विष्टा म्रुतस्ते गोप्तारों वायुर्वियंत्तोऽस्यां तामहम्प्र पद्ये सा मे शर्म च वर्म चास्तु द्यौरपंराजितामृतेन विष्टादित्यास्ते गोप्तारः सूर्यो वियंत्तोऽस्यां तामहम्प्र पद्ये सा मे शर्म च वर्म चास्तु॥१९॥

बृह्स्पतिंस्त्वा सादयतु पृथिव्याः पृष्ठे ज्योतिंष्मतीं विश्वंस्मै प्राणायांपानाय विश्वं ज्योतिंर्यच्छाग्निस्तेऽधिंपतिर्-विश्वकंमा त्वा सादयत्वन्तरिंख्यस्य पृष्ठे ज्योतिंष्मतीं

विश्वकंमा त्वा सादयत्वन्तिरंख्यस्य पृष्ठे ज्योतिंष्मतीं विश्वंस्मै प्राणायांपानाय विश्वं ज्योतिंर्यच्छ वायुस्तेऽधिंपतिः प्रजापंतिस्त्वा सादयत् दिवः पृष्ठे ज्योतिंष्मतीं विश्वंस्मै प्राणायांपानाय विश्वं ज्योतिंर्यच्छ परमेष्ठी तेऽधिंपतिः पुरोवातसनिंरस्यभ्रसनिंरसि विद्युथ्सनिः॥२०॥

देवानां मग्नेयान्यं सि वायोर्यान्यं सि देवानां वायोयान्यं स्यन्तरिंख्य यान्यंसि देवानांमन्तरिख्वयान्यंस्यन्तरिख्वमस्यन्तरिख्वाय त्वा सलिलायं त्वा सणींकाय त्वा सतींकाय त्वा केतांय त्वा प्रचेतसे त्वा विवंस्वते त्वा दिवस्त्वा ज्योतिंष आदित्येभ्यंस्त्वर्चे त्वां रुचे त्वां द्युते त्वां भासे त्वा ज्योतिंषे त्वा यशोदां त्वा यशंसि तेजोदां त्वा तेजंसि पयोदां त्वा पर्यसि वर्चोदां त्वा वर्चसि द्रविणोदां त्वा द्रविणे सादयामि तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा तयां देवत्याङ्गिर्स्वद्भवा सीद॥२१॥ विद्युथ्सिनंद्युंत्वेकाननिर्युश्चं॥६॥॥• भूयस्कृदंसि वरिवृस्कृदंसि प्राच्यंस्यूर्ध्वास्यंन्तरिख्यसदंस्यन्त

असि स्तुन्यि लुसनिंरिस वृष्टिसनिंरस्यग्नेर्यान्यंसि

भूयस्कृदंसि वरिवस्कृदंसि प्राच्यंस्यूर्ध्वास्यंन्तरिख्युसदंस्य सीदाप्सुषदंसि श्येन्सदंसि गृध्रसदंसि सुपर्णसदंसि नाक्सदंसि पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयाम्यन्तरिख्यस्य त्वा द्रविणे सादयामि दिशां त्वा द्रविणे सादयामि दिशां त्वा द्रविणे सादयामि प्राणम्मे पाह्यपानम्मे पाहि व्यानम्मे॥२२॥ पाह्यायूंमें पाहि विश्वायुंमें पाहि सूर्वायुंमें पाह्यश्चे यत्ते

पर् हन्नाम् तावेहि स॰ रंभावहै पाश्चंजन्येष्वप्येष्यग्ने यावा अयावा एवा ऊमाः सब्दः सगंरः सुमेकः॥२३॥

व्यानम्मे द्वात्रिर्श्यच॥७॥॥————[७]

अग्निनां विश्वाषादथ्सूर्येण स्वराद्भत्वा शचीपतिर्ऋष्भेण त्वष्टां यज्ञेनं मृघवान्दिष्यंणया सुवर्गो मृन्युनां वृत्रहा सौहाँचेन तनूधा अन्नेन गयः पृथिव्यासनोद्दग्भिरंन्नादो वंषद्कारेणर्द्धः साम्नां तनूपा विराजा ज्योतिष्मान् ब्रह्मणा सोम्पा गोभिर्यज्ञं दांधार ख्युत्रेणं मनुष्यांनश्वेन च रथेन च वज्यृंतुभिः प्रभुः संवथ्सरेणं परिभूस्तप्सानांधृष्टः सूर्यः सन्तनूभिः॥२४॥

अग्निनैकाृत्रपंश्चाशत्॥८॥॥————[८]

प्रजापंतिर्मन्सान्धोऽच्छेतो धाता दीख्वाया सिवता भृत्याम्पूषा सोम्क्रयंण्यां वरुण उपंनुद्धोऽसुंरः क्रीयमाणो मित्रः क्रीतः शिपिविष्ट आसांदितो न्रंधिषः प्रोह्ममाणोऽधिपतिरागतः प्रजापंतिः प्रणीयमानोऽग्निराग्नींध्रे बृह्स्पतिराग्नींध्रात्प्रणीयमान् इन्द्रो हिवधानिऽदितिरासांदितो विष्णुंरुपाविह्नयमाणोऽथुर्वोपौत्तो यमोऽभिषुंतोऽपूत्पा

आंध्रयमानो वायुः प्यमानो मित्रः खींर्श्रीर्म्न्थी संक्तुश्रीवैंश्वदेव उन्नीतो रुद्र आहुंतो वायुरावृंतो नृचख्याः प्रतिख्यातो भख्य आगंतः पितृणां नाराश १ सो उसुरात्तः सिन्धुंरवभृथमंवप्रयन्थ्संमुद्रोऽवंगतः सलिलः प्रप्लंतः

सुवंरुहचं गतः॥२५॥

कृत्तिका नख्यंत्रमुग्निर्देवताग्ने रुचंः स्थ प्रजापंतेर्धातुः

सोमस्युर्चे त्वां रुचे त्वां द्युते त्वां भासे त्वा ज्योतिषे त्वा रोहिणी नख्यंत्रम्प्रजापंतिर्देवतां मृगशीर्षं नख्यंत्र सोमों देवतार्द्रा नख्यंत्र रुद्रो देवता पुनर्वसू नख्यंत्रमदिति-र्देवतां तिष्यों नख्यंत्रम्बृहस्पतिंदेवतांश्रेषा नख्यंत्र सर्पा देवतां मघा नख्यंत्रम्पितरों देवता फल्गुंनी नख्यंत्रम्॥२६॥

अर्यमा देवता फल्गुंनी नख्यंत्रम्भगों देवता हस्तो नर्ख्यंत्र सविता देवतां चित्रा नर्ख्यंत्रमिन्द्रों देवतां स्वाती नख्यंत्रं वायुर्देवता विशांखे नख्यंत्रमिन्द्राग्नी देवतांऽनूराधा नख्यंत्रिम्मित्रो देवतां रोहिणी नख्यंत्रिमिन्द्रों देवतां विचृतौ नख्यंत्रम्पितरों देवतांषाढां नख्यंत्रमापों देवतांषाढा नख्यंत्रं विश्वे देवा देवता श्रोणा नख्येत्रं विष्णुर्देवता श्रविष्ठा नख्येत्रं वसंवः॥२७॥

देवतां श्तिभेषङ्गख्यंत्रमिन्द्रों देवतां प्रोष्ठपदा नख्यंत्रमुज एकंपाद्देवतां प्रोष्ठपदा नख्यंत्रमिहंर्बुध्नियों देवतां रेवती नख्यंत्रम्पूषा देवतांश्वयुजौ नख्यंत्रमश्विनौं देवतांप्भरंणीर्नख्यंत्रं यमो देवतां पूर्णा पश्चाद्यत्ते देवा अदंधुः॥२८॥

फल्गुंनी नर्ख्यंत्रं वसंवस्त्रयंस्त्रि १ शच॥ 10॥॥ --------[१०]

मधुंश्च माधंवश्च वासंन्तिकावृत् शुक्रश्च श्रुचिश्च ग्रैष्मांवृत् नमंश्च नम्स्यंश्च वार्षिकावृत् इषश्चोर्जश्चं शारदावृत् सहंश्च सहस्यंश्च हैमंन्तिकावृत् तपंश्च तप्स्यंश्च शैशिरावृत् अग्नेरंन्तःश्चेषोऽस् कल्पंतां द्यावांपृथिवी कल्पंन्तामाप् ओषंधीः कल्पंन्ताम्ग्नयः पृथङ्गम् ज्यैष्ठ्यांय सन्नंताः॥२९॥

यैंऽग्नयः समंनसोऽन्त्रा द्यावांपृथिवी शैंशिरावृत् अभि कल्पंमाना इन्द्रंमिव देवा अभि सं विंशन्तु संयच् प्रचेताश्चाग्नेः सोमंस्य सूर्यस्योग्रा च भीमा च पितृणां यमस्येन्द्रंस्य ध्रुवा च पृथिवी च देवस्यं सवितुर्म्रुतां वरुणस्य धुर्ती च धरित्री च मित्रावर्रणयोर्मित्रस्यं धातुः प्राचीं च प्रतीचीं च वसूना र रहाणाम्॥३०॥

आदित्यानान्ते तेऽधिपतयस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि सहस्रस्य प्रमा असि सहस्रंस्य प्रतिमा असि सहस्रंस्य विमा असि सहस्रंस्योन्मा असि साहस्रोऽसि सहस्रांय त्वेमा में अग्न इष्टंका धेनवंः सन्त्वेकां च शृतं चं सहस्रं चायुतं च॥३१॥

नियुतं च प्रयुतं चार्बुदं च न्यंर्बुदं च समुद्रश्च मध्यं चान्तंश्च परार्धश्चेमा में अग्न इष्टंका धेनवंः सन्तु षृष्टिः सहस्रंम्युत्मख्षीयमाणा ऋत्स्थाः स्थंर्तावृधों घृतृश्चतों मधुश्चृत ऊर्ज्ञंस्वतीः स्वधाविनीस्ता में अग्न इष्टंका धेनवंः सन्तु विराजो नामं काम्दुघां अमुत्रामुष्मिं ह्याँके॥३२॥

सर्वता रुद्राणांम्युतंश्च पश्चंचत्वारि १शच॥11॥॥———[११]

स्मिद्दिशामाशयां नः सुवर्विन्मधोरतो मार्धवः पात्वस्मान्। अग्निर्देवो दुष्टरीतुरदौभ्य इदं ख्वत्र रंख्यतु पात्वस्मान्। रथंत्र सामेभिः पात्वस्मान्गायत्री छन्दंसां विश्वरूपा। त्रिवृत्नो विष्ठया स्तोमो अहार समुद्रो वार्त इदमोर्जः पिपर्तु। उग्रा दिशाम्भिभूतिर्वयोधाः शुचिः शुक्रे अहंन्योज्सीनाँ। इन्द्राधिपतिः पिपृतादतों नो महि॥३३॥

ख्यत्रं विश्वतों धारयेदम्। बृहथ्सामं ख्यत्रभृद्वृद्धवृंष्णियं त्रिष्टुभौजःं शुभितम्ग्रवीरम्। इन्द्र स्तोमेन पश्चदशेन मध्यंमिदं वातेन सगरेण रख्य। प्राची दिशा सहयंशा यशंस्वती विश्वे देवाः प्रावृषाहा स्मृवंवती। इदं ख्यत्रं दुष्टरम् स्त्वोजो- ऽनांधृष्ट सहस्रिय सहस्रिय सहंस्वत्। वैक्षे देवाः सप्तदशेनं॥३४॥ जगंत्यैनं विश्वा वेशयामः। विश्वे देवाः सप्तदशेनं॥३४॥

वर्च इदं ख्युत्रः संित्रलवांतमुग्रम्। धूर्ती दिशां ख्युत्रमिदं दांधारोपस्थाशांनाम्मित्रवंदस्त्वोजः। मित्रांवरुणा श्रारदाह्रां चिकिलू अस्मै राष्ट्राय मित्र शर्म यच्छतम्। वैराजे सामृत्रधि मे मनीषानुष्टुभा सम्भृतं वीर्यः सहंः। इदं ख्युत्रम्मित्रवंदाईदांनु मित्रांवरुणा रख्यंतमाधिपत्यैः। सम्माङ्किशाः सहसाम्नी सहंस्वत्यृतुर्हेम्नतो विष्ठयां नः पिपर्तु। अवस्युवांताः॥३५॥

बृह्तीर्नु शक्वरीरिमं यज्ञमंवन्तु नो घृताचीः। सुवंर्वती सुदुर्घा नः पर्यस्वती दिशां देव्यवतु नो घृताचीं। त्वं

युंङ्के॥३७॥

गोपाः पुरिपुतोत पृश्चाद्वृहंस्पते याम्यां युङ्गि वाचम्। ऊर्ध्वा दिशा रिन्तराशौषंधीना र संवथ्सरेणं सविता नो अहाम्। रेवथ्सामातिंच्छन्दा उ छन्दोजांतशत्रुः स्योना नों अस्तु। स्तोमंत्रयस्त्रि श्रो भुवंनस्य पत्नि विवंस्वद्वाते अभि नंः॥३६॥ गृणाहि। घृतवंती सवितराधिपत्यैः पर्यस्वती रन्तिराशां नो अस्तु। ध्रुवा दिशां विष्णुपृ ल्यघों रास्येशांना सहंसो या मनोतां। बृहस्पतिंर्मात्रिश्वोत वायुः संधुवाना वातां अभि नों गृणन्तु। विष्टम्भो दिवो धरुणंः पृथिव्या अस्येशांना जगंतो विष्णुंपत्नी। विश्वव्यंचा इषयंन्ती सुभूंतिः शिवा नों अस्त्विदितिरुपस्थैं। वैश्वानरो नं ऊत्या पृष्टो दिव्यनुं नो-ऽद्यानुंमतिरन्विदंनुमते त्वङ्कयां नश्चित्र आ भुंवत्को अद्य

मिहं सप्तद्शेनांवस्युवांता अभि नोऽनुं नृश्चतुंर्दश च॥12॥॥———[१२]

नर्मस्ते रुद्र नमो हिरंण्यबाहवे नमः सहंमानाय नर्म आव्याधिनींभ्यो नमों भ्वाय नर्मों उयेष्ठाय नमों दुन्दुभ्यांय नमः सोमांय नर्म इरिण्यांय द्रापें सहस्राण्येकांदश॥11॥ नर्मस्ते रुद्र नर्मों भ्वाय द्रापें सप्तविर्शितः॥27॥ नर्मस्ते रुद्र तं वो जम्भें दधामि॥॥———[१३]

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

नमंस्ते रुद्र मृन्यवं उतो त् इषंवे नमंः। नमंस्ते अस्तु धन्वंने बाहुभ्यांमुत ते नमंः। या त् इषुंः शिवतंमा शिवम्बभूवं ते धनुंः। शिवा शंर्व्यां या तव तयां नो रुद्र मृडय। या ते रुद्र शिवा त्नूरघोरापांपकाशिनी। तयां नस्तुनवा शंतंमया गिरिशन्ताभि चांकशीहि। यामिषुं गिरिशन्त हस्ते॥१॥

बिभ्रष्यस्तेव। शिवां गिरित्र तां कुरु मा हिर्भाः पुरुषं जगंत्। शिवेन वर्चसा त्वा गिरिशाच्छां वदामिस। यथां नः सर्वमिञ्जगंदयक्ष्म र सुमना असंत्। अध्यंवोचदिधवृक्ता प्रथमो दैव्यों भिषक्। अहीर्श्रश्च सर्वांश्चम्भयन्थ्सर्वांश्च यातुधान्यः। असौ यस्ताम्रो अरुण उत बुभुः सुमङ्गलंः। ये चेमा र रुद्रा अभितों दिख्यु॥२॥

श्रिताः संहस्रशोऽवैषा हेर्ड ईमहे। असौ योऽवसर्पति नीलंग्रीवो विलोहितः। उतैनं गोपा अंदश्त्रदंशत्रुदहार्यः। उतैनं विश्वां भूतानि स दृष्टो मृंडयाति नः। नमों अस्तु नीलंग्रीवाय सहस्राख्यायं मीढुषें। अथो ये अंस्य सत्वांनो- ऽहं तेभ्योंऽकरं नमः। प्र मुंश्च धन्वंनुस्त्वमुभयोरार्ह्वियोर्ज्याम्। याश्चं ते हस्त इषंवः॥३॥

परा ता भंगवो वप। अवतत्य धनुस्त्व सहंस्राख्य शतंषुधे। निशीर्यं शल्यानाम्मुखां शिवो नंः सुमनां भव। विज्यं धनुंः कपर्दिनो विशंल्यो बाणंवा उत। अनेशन्नस्येषंव आभुरंस्य निष्क्षिंः। या ते हेतिर्मीं दुष्टम् हस्ते बभूवं ते धनुंः। तयास्मान् विश्वतस्त्वमंयख्यमया परि ब्युजा। नमंस्ते अस्त्वायुंधायानांतताय धृष्णवें। उभाभ्यांमुत ते नमों बाहुभ्यां तव धन्वंने। परि ते धन्वंनो हेतिरस्मान्वृंणक्त विश्वतंः। अथो य इंषुधिस्तवारे अस्मन्नि धेहि तम्॥४॥

हस्तें दिक्ष्विषेव उभाभ्यां द्वाविर्श्यतिश्च॥॥———[१]

नमो हिरंण्यबाहवे सेनान्यें दिशां च पतंये नमो नमों वृख्येभ्यो हिरंकेशेभ्यः पशूनाम्पतंये नमो नमेः सस्पिञ्जराय त्विषीमते पथीनाम्पतंये नमो नमों बभ्रुशायं विव्याधिनेऽन्नांनाम्पतंये नमो नमो हिरंकेशायोपवीतिनें पृष्टानाम्पतंये नमो नमों भ्वस्यं हेत्ये जगंताम्पतंये नमो नमों रुद्रायांतताविने ख्येत्रांणाम्पतंये नमो नमेः सूतायाहंन्त्याय वनानाम्पतंये नमो नमः॥५॥

रोहिताय स्थपतंथे वृख्वाणाम्पतंथे नमो नमों मित्रिणे वाणिजाय कख्वांणाम्पतंथे नमो नमों भुवन्तथें वारिवस्कृतायौषंधीनाम्पतंथे नमो नमं उच्चेघोंषायाऋन्दयंते पत्तीनाम्पतंथे नमो नमंः कृथ्स्नवीताय धावंते सत्वंनाम्पतंथे नमः॥६॥

वनानाम्पतंये नमो नम् एकान्नत्रिर्शर्च॥२॥॥————[२]

नमः सहंमानाय निव्याधिनं आव्याधिनीनाम्पतंये नमो नमः ककुभायं निष्क्रिणें स्तेनानाम्पतंये नमो नमो निष्क्रिणे इष्धिमते तस्कराणाम्पतंये नमो नमो वश्चते परिवश्चते स्तायूनाम्पतंये नमो नमो निचेरवे परिचरायारंण्यानाम्पतंये नमो नमः सृकाविभ्यो जिघा रसद्यो मुष्णताम्पतंये नमो नमोऽसिमद्र्यो नक्तं चरद्र्यः प्रकृन्तानाम्पतंये नमो नमं उष्णीषिणे गिरिचरायं कुलुश्चानाम्पतंये नमो नमः॥७॥

इषुंमद्भो धन्वाविभ्यंश्च वो नमो नमं आतन्वानेभ्यंः प्रतिदधानेभ्यश्च वो नमो नमं आयच्छंद्भो विसृजद्धश्च वो नमो नमोऽस्यंद्भो विध्यंद्धश्च वो नमो नम् आसीनेभ्यः शयांनेभ्यश्च वो नमो नर्मः स्वपद्मो जाग्रंद्मश्च वो नमो नमस्तिष्ठंद्मो धावंद्मश्च वो नमो नर्मः सुभाभ्यः सुभापंतिभ्यश्च वो नमो नमो अश्वेभ्योऽश्वंपतिभ्यश्च वो नर्मः॥८॥

कुलुश्चानाम्पतंये नमो नमोऽश्वंपतिभ्यम्ब्रीणि च॥३॥॥———[3]

नमं आव्याधिनींभ्यो विविध्यंन्तीभ्यश्च वो नमो नम् उगंणाभ्यस्तृ १ हृतीभ्यंश्च वो नमो नमो गृथ्सेभ्यो गृथ्सपंतिभ्यश्च वो नमो नमो व्रातेंभ्यो व्रातंपतिभ्यश्च वो नमो नमो गृणेभ्यो गृणपंतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमो महद्भाः ख्युष्ट्रकेभ्यंश्च वो नमो नमो रथिभ्योऽरथेभ्यंश्च वो नमो नमो रथैंभ्यः॥९॥

रथंपतिभ्यश्च वो नमो नमः सेनाँभ्यः सेनानिभ्यंश्च वो नमो नमः ख्वन्तभ्यः संग्रहीतृभ्यंश्च वो नमो नम्स्तख्यंभ्यो रथकारेभ्यंश्च वो नमो नमः कुलांलेभ्यः कुमरिंभ्यश्च वो नमो नमः कुलांलेभ्यः कुमरिंभ्यश्च वो नमो नमः पुञ्जिष्टेभ्यो निषादेभ्यंश्च वो नमो नमं इषुकुद्धो धन्वकुद्धांश्च वो नमो नमो मृग्युभ्यः श्वनिभ्यंश्च वो नमो नमः श्वभ्यः श्वपंतिभ्यश्च वो नमः॥१०॥

रथैंभ्यः श्वपंतिभ्यश्च द्वे चं॥४॥॥-----[४]

नमों भ्वायं च रुद्रायं च नमः श्वायं च पशुपतंये च नमो नीलंग्रीवाय च शितिकण्ठांय च नमः कप्रिंने च व्युप्तकेशाय च नमः सहस्राख्यायं च श्तधंन्वने च नमों गिरिशायं च शिपिविष्टायं च नमों मीढुष्टमाय चेषुंमते च नमों हुस्वायं च वाम्नायं च नमों बृह्ते च वर्षीयसे च नमों वृद्धायं च संवृध्वने च॥११॥

नमो अग्नियाय च प्रथमायं च नमं आशवें चाजिरायं च नमः शीघ्रियाय च शीभ्याय च नमं ऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमः स्रोतस्याय च द्वीप्याय च॥१२॥

मुं वृध्वेने च पश्चेवि १ शतिश्च॥ ५॥॥ 🗕 [५]

नमों ज्येष्ठायं च किन्छायं च नमेः पूर्वजायं चापर्जायं च नमों मध्यमायं चापगुल्भायं च नमों जघुन्यांय च बुध्नियाय च नमेः सोभ्यांय च प्रतिसर्याय च नमो याम्याय च ख्येम्यांय च नमे उर्वर्याय च खल्यांय च नमः श्लोक्यांय चावसान्यांय च नमो वन्यांय च कक्ष्यांय च नमेः श्रुवायं च प्रतिश्रुवायं च॥१३॥

नमं आशुषेणाय चाशुरंथाय च नमः शूरांय चावभिन्दते

च नमों वृर्मिणें च वरूथिनें च नमों बिल्मिनें च कव्चिनें च नमेः श्रुतायं च श्रुतसेनायं च॥१४॥

प्रतिश्रवायं च पश्चंविरशतिश्च॥॥———[६] नमो दुन्दुभ्याय चाहन्न्याय च नमो धृष्णवे च प्रमृशायं

च नमों दूतायं च प्रहिताय च नमों निषक्षिणें चेष्धिमतें च नमंस्तीक्ष्णेषंवे चायुधिनें च नमंः स्वायुधायं च सुधन्वंने च नमः सुत्यांय च पथ्यांय च नमः काट्यांय च नीप्यांय च नमः सूद्यांय च सर्स्यांय च नमों नाद्यायं च वैश्वन्तायं च॥१५॥

नमः कूप्याय चावट्याय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्यायं च नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च नमे ईप्रियाय चात्प्याय च नमो वात्याय च रेष्मियाय च नमो वास्त्व्याय च वास्तुपायं च॥१६॥

वैश-तार्यं च त्रिर्शर्यं॥७॥॥———[७]

नमः सोमाय च रुद्रायं च नमंस्ताम्रायं चारुणायं च नमंः शंगायं च पशुपतंये च नमं उग्रायं च भीमायं च नमों अग्रेवधायं च दूरेवधायं च नमों हन्ने च हनीयसे च नमों वृख्येभ्यो हरिकेशेभ्यो नर्मस्ताराय नर्मः शम्भवे च मयोभवे च नर्मः शंक्रायं च मयस्क्रायं च नर्मः शिवायं च शिवतंराय च॥१७॥

नम्स्तीर्थ्याय च कूल्याय च नमः पार्याय चावार्याय च नमः प्रतरंणाय चोत्तरंणाय च नमं आतार्याय चालाद्याय च नमः शष्याय च फेन्याय च नमः सिक्त्याय च प्रवाह्याय च॥१८॥

श्वितंराय च त्रिर्शर्च॥८॥॥———[८]

नमं इिरण्याय च प्रपृथ्याय च नमः किश्शिलायं च ख्ययंणाय च नमः कपिर्दिनं च पुलुस्तयं च नमो गोष्ठ्यांय च गृह्यांय च नम्स्तल्प्यांय च गेह्यांय च नमः काट्यांय च गह्वरेष्ठायं च नमौ हृद्य्यांय च निवेष्प्यांय च नमः पाश्सव्यांय च रजस्यांय च नमः शुष्क्यांय च हिर्त्यांय च नमो लोप्यांय चोलुप्यांय च॥१९॥

नमं ऊर्व्याय च सूर्म्याय च नमंः पृण्याय च पर्णशृद्याय च नमोऽपगुरमाणाय चाभिघ्नते च नमं आक्खिद्ते चं प्रक्खिद्ते च नमों वः किर्िकेभ्यों देवाना ह हदंयेभ्यो नमों विख्वीणुकेभ्यो नमो विचिन्वत्केभ्यो नमं आनिर्ह्तेभ्यो नमं आमीवत्केभ्यः॥२०॥

उलुप्यांय च त्रयंस्त्रिश्शच॥९॥॥———[९]

द्रापे अन्धंसस्पते दरिंद्रज्ञीलंलोहित। एषाम्पुरुंषाणामेषाम्पंश् भेर्मारो मो एषां किं चनामंमत्। या तें रुद्र शिवा तुनूः शिवा विश्वाहंभेषजी। शिवा रुद्रस्यं भेषजी तयां नो मृड जीवसें। इमा॰ रुद्रायं तुवसें कपूर्दिनें ख्युयद्वीराय प्र भंरामहे मृतिम्। यथां नः शमसंद्विपदे चतुंष्यदे विश्वंम्पुष्टम्ग्रामें अस्मिज्॥२१॥

अनांतुरम्। मृडा नों रुद्रोत नो मयंस्कृधि ख्वयद्वीराय् नमंसा विधेम ते। यच्छं च योश्च मनुरायजे पिता तदंश्याम् तवं रुद्र प्रणींतौ। मा नों महान्तंमुत मा नों अर्भकम्मा न उख्यंन्तमृत मा नं उख्यितम्। मा नों वधीः पितर्म्मोत मातरंग्प्रिया मा नंस्तुनुवंः॥२२॥

रुद्र रीरिषः। मा नंस्तोके तनये मा न आयंषि मा नो गोषु मा नो अश्वेष रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वंधीरह्विष्मन्तो नमंसा विधेम ते। आ्रात्तें गोघ्न उत पूरुष्घे ख्वयद्वीराय सुम्नम्स्मे ते अस्तु। रख्यां च नो अधि च देव ब्रह्मधां च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः। स्तुहि॥२३॥

श्रुतं गंर्त्सदं युवांनम्मृगं न भीमम्पूरह्लुमुग्रम्। मृडा जीर्त्रे रुंद्र स्तवांनो अन्यं ते अस्मन्नि वंपन्तु सेनाः। परि णो रुद्रस्यं हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्यं दुर्म्तिरंघायोः। अवं स्थिरा मघवंद्र्यस्तनुष्व मीद्वंस्तोकाय तनयाय मृडय। मीद्वंष्टम् शिवंतम शिवो नः सुमनां भव। प्रमे वृख्य आयुंधं निधाय कृत्तिं वसान् आ चर् पिनांकम्॥२४॥

बिश्रदा गंहि। विकिरिद विलोहित नर्मस्ते अस्तु भगवः। यास्ते सहस्र हेतयोऽन्यमस्मन्नि वंपन्तु ताः। सहस्रांणि सहस्रधा बांहुवोस्तवं हेतयः। तासामीशांनो भगवः पराचीना मुखां कृधि॥२५॥

अस्मिः स्तुन्नंः स्तुहि पिनांकमेकान्नत्रिष्शचं॥10॥॥———[१०]

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याम्। तेषा र सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि। अस्मिन्मंहृत्यंर्णवेंऽ-न्तरिंख्ये भवा अधि। नीलंग्रीवाः शितिकण्ठाः शुर्वा अधः ख्यंमाचराः। नीलंग्रीवाः शितिकण्ठा दिवर्र रुद्रा उपंश्रिताः। ये वृख्येषुं सस्पिञ्जंरा नीलंग्रीवा विलोहिताः। ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः। ये अन्नेषु विविध्यंन्ति पात्रेषु पिबंतो जनान्। ये पृथाम्पंथिरख्यंय ऐलबृदा यव्युधंः। ये तीर्थानि॥२६॥

प्रचरंन्ति सृकावंन्तो निष्क्षिणः। य पृतावंन्तश्च भूया रेसश्च दिशो रुद्रा विंतस्थिरे। तेषा रे सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि। नमों रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येंऽन्तरिंख्ये ये दिवि येषामन्नं वातों वर्षमिषंवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दशं दिख्णा दशं प्रतीचीर्दशोदींचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि॥२७॥

तीर्थानि यश्च पद्मं॥11॥॥———[११]

अश्मन् य ड्रमोदेनमाशुः प्राचीं जीमूर्तस्य यदक्रन्दो मा नी मित्रो ये वाजिनं नवं॥९॥
अश्मन्मनोयुजं प्राचीमनु शर्म यच्छतु तेषांमभिगूर्तिः षद्गंत्वारि श्शत्। अश्मन् ह्विष्मान्॥ हिरः
ओम्। श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥॥————[१२]

अश्मन् य इमोदेनमाशः प्राचीं जीमूर्तस्य यदर्त्रन्दो मा नीं मित्रो ये वाजिनं नवं॥९॥
अश्मन्मनोयुजं प्राचीमनु शर्म यच्छतु तेषांमभिगूर्तिः षद्गंत्वारि श्शित्। अश्मन् ह्विष्मान्॥ हिरिः
ओम्। श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥॥————[१३]

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

अश्मन्नूर्ज्म्पर्वते शिश्रियाणां वाते पूर्जन्ये वर्रुणस्य शुष्मैं। अग्र्य ओषंधीभ्यो वनस्पतिभ्योऽधि सम्भृतां तां न इष्मूर्जं धत्त मरुतः सरर्राणाः। अश्म ईस्ते ख्युदमुं ते शुगृंच्छतु यं द्विष्मः। समुद्रस्यं त्वाऽवाक्याग्रे पिरं व्ययामिस। पावको अस्मभ्य ईशिवो भव। हिमस्यं त्वा जरायुणाग्रे पिरं व्ययामिस। पावको अस्मभ्य ईशिवो भव। उपं॥१॥

ज्मन्नुपं वेत्सेऽवंत्तरं नदीष्वा। अग्ने पित्तम्पामंसि। मण्डूंकि ताभिरा गंहि सेमं नों यज्ञम्। पावकवंर्ण १ शिवं कृषि। पावक आ चितयंन्त्या कृपा। ख्यामंन्नुरुच उषसो न भानुना। तूर्वन्न यामन्नेतंशस्य नू रण आ यो घृणे। न तंतृषाणो अजरंः। अग्ने पावक रोचिषां मुन्द्रयां देव जिह्नयां। आ देवान्॥२॥

वृख्यि यख्यिं च। स नः पावक दीदिवोऽग्नें देवा इहा वह। उपं यज्ञ हिवश्चं नः। अपामिदं न्ययंन समुद्रस्यं निवेशंनम्। अन्यं तें अस्मत्तंपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्य र शिवो भव। नर्मस्ते हरसे शोचिषे नर्मस्ते अस्त्वर्चिषै। अन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतर्यः पावको अस्मभ्य १ शिवो भव। नृषदे वट्॥३॥

अप्सुषदे वड्वंनसदे वड्वंरिह्षदे वट्थ्सुंवर्विदे वट्। ये देवा देवानां यज्ञियां यज्ञियांना संवथ्सरीणमुपं भागमासंते। अहुतादों ह्विषों यज्ञे अस्मिन्थ्स्वयं जुंहुध्वम्मधुंनो घृतस्यं। ये देवा देवेष्विधं देवत्वमायन् ये ब्रह्मणः पुरण्तारों अस्य। येभ्यो नर्ते पर्वते धाम किं चन न ते दिवो न पृंथिव्या अधि सूषुं। प्राणदाः॥४॥

अपानदा व्यानदाश्चंख्युर्दा वंर्चोदा वंरिवोदाः। अन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्य शिवो भव। अग्निस्तिग्मेनं शोचिषा यश्सद्विश्वं न्यंत्रिणम्। अग्निर्नो वश्सते र्यिम्। सैनानींकेन सुविदत्रों अस्मे यष्टां देवाश आयंजिष्ठः स्वस्ति। अदंब्यो गोपा उत नः पर्स्पा अग्नै द्युमदुत रेवद्दिदीहि॥५॥

उपं देवान् वद्गांणदाश्चतुंश्चत्वारिश्शच॥१॥॥———[१]

य इमा विश्वा भुवंनानि जुह्बदृषिर्होतां निष्सादां पिता

नंः। स आशिषा द्रविणिमिच्छमानः परमुच्छदो वर् आ विवेश। विश्वकर्मा मनसा यद्विहाया धाता विधाता परमोत संदक्। तेषांमिष्टानि समिषा मंदन्ति यत्रं सप्तर्षीन्पर एकमाहुः। यो नंः पिता जनिता यो विधाता यो नंः स्तो अभ्या सञ्जजानं।॥६॥

यो देवानां नाम्धा एकं एव तर संम्प्रश्नम्भुवंना यन्त्यन्या। त आयंजन्त द्रविंण्रः समंस्मा ऋषंयः पूर्वे जिर्तारो न भूना। असूर्ता सूर्ता रजंसो विमाने ये भूतानिं समकृण्वित्रमानिं। न तं विंदाय य इदं जजानान्यद्युष्माक्मन्तंरम्भवाति। नीहारेण् प्रावृता जल्प्यां चासुतृपं उक्थृशासंश्चरन्ति। परो दिवा पर एना॥७॥

पृथिव्या परो देविभिरस्ंरैर्गृहा यत्। कः स्विद्गर्भं प्रथमं दंध्र आपो यत्रं देवाः समगंच्छन्त विश्वं। तिमद्गर्भम्प्रथमं दंध्र आपो यत्रं देवाः समगंच्छन्त विश्वं। अजस्य नाभावध्येकमर्पितं यस्मित्रिदं विश्वम्भुवंन्- मधि श्रितम्। विश्वकर्मा ह्यजंनिष्ट देव आदिद्गन्थवी अभवद्वितीयः। तृतीयः पिता जनितौषंधीनाम्॥८॥

अपां गर्मं व्यंदधात्पुरुत्रा। चर्ख्यंषः पिता मनसा हि धीरों घृतमेन अजनुत्रन्नमाने। यदेदन्ता अदंद रहन्त पूर्व आदिद्यावांपृथिवी अप्रथेताम्। विश्वतंश्वर्ख्युरुत विश्वतांमुखो विश्वतांहस्त उत विश्वतंस्पात्। सं बाहुभ्यां नमति सम्पतंत्रैर्द्यावांपृथिवी जनयं देव एकः। किः स्विदासीदिधिष्ठानमारम्भणं कत्मिध्स्वत्किमांसीत्। यदी भूमिं जनयन्नं॥९॥

विश्वकंर्मा वि द्यामौर्णौन्मिह्ना विश्वचंख्याः। किः स्विद्वनं क उ स वृख्य आंसीद्यतो द्यावांपृथिवी निष्टत्ख्यः। मनीषिणो मनंसा पृच्छतेदु तद्यद्ध्यतिष्ठद्भवनानि धारयत्रं। या ते धामानि परमाणि यावमा या मध्यमा विश्वकर्मत्रुतेमा। शिख्या सर्खिभ्यो ह्विषि स्वधावः स्वयं यंजस्व तनुवं जुषाणः। वाचस्पतिं विश्वकंर्माणमूतये॥१०॥

म्नोयुजं वाजें अद्या हुंवेम। स नो नेदिष्ठा हवंनानि जोषते विश्वशंम्भूरवंसे साधुकंमा। विश्वंकर्मन् हुविषां वावृधानः स्वयं यंजस्व तुनुवं जुषाणः। मुह्यंन्त्वन्ये अभितः सपन्नां इहास्माकंम्मुघवां सूरिरंस्तु। विश्वंकर्मन् ह्विषा वर्धनेन त्रातार्मिन्द्रंमकृणोरवध्यम्। तस्मै विशः समंनमन्त पूर्वीर्यमुग्रो विंह्व्यो यथासंत्। स्मुद्रायं वयुनांय सिन्धूनाम्पतंये नमंः। नदीना्र् सर्वासाम्प्रित्रे जुंहुता विश्वकंर्मणे विश्वाहामंत्यं हिवः॥११॥

जुजानैनौषंधीनां भूमिं जुनयंत्रूतये नमो नवं च॥२॥॥————[२]

उदेनमृत्त्रां न्याग्नें घृतेनाहुत। रायस्पोषेण सः सृंज प्रजयां च धनेन च। इन्द्रेमम्प्रत्रां कृधि सजातानांमसद्वशी। समेनं वर्चसा सृज देवेभ्यों भागधा अंसत्। यस्यं कुर्मो ह्विर्गृहे तमंग्ने वर्धया त्वम्। तस्मै देवा अधि ब्रवत्र्यं च ब्रह्मणस्पतिः। उदं त्वा विश्वे देवाः॥१२॥

अग्ने भरंन्तु चित्तिभिः। स नो भव शिवतंमः सुप्रतीको विभावंसुः। पश्च दिशो दैवींर्य्ज्ञमंवन्तु देवीरपामंतिं दुर्मतिम्बाधंमानाः। रायस्पोषं युज्ञपंतिमाभजन्तीः। रायस्पोषे अधि युज्ञो अंस्थाथ्समिद्धे अग्नाविधं मामहानः। उक्थपंत्र ईड्यो गृभीतस्त्रप्तं घुर्मम्पंरिगृह्यायजन्त। ऊर्जा यद्यज्ञमशंमन्त देवा दैव्याय धुर्त्रे जोष्ट्रें। देवश्रीः श्रीमंणाः श्तपंयाः॥१३॥ पुरिगृह्यं देवा यज्ञमायत्र्। सूर्यरिष्म्र्हिरिकेशः पुरस्तांथ्सिवृता ज्योतिरुदंया अजंस्रम्। तस्यं पूषा प्रस्वं यांति देवः सम्पश्यन्विश्वा भुवंनानि गोपाः। देवा देवेभ्यों अध्वर्यन्तों अस्थुर्वीत शामित्रे शंमिता यज्ञध्याः तुरीयों यज्ञो यत्रं ह्व्यमेति ततः पावका आशिषों नो जुषन्ताम्। विमानं एष दिवो मध्यं आस्त आपप्रिवात्रोदंसी अन्तरिख्यम्। स विश्वाचीरिभ॥१४॥

चृष्टे घृताचीरन्त्रा पूर्वमपंरं च केतुम्। उख्या संमुद्रो अंग्णः स्पूर्णः पूर्वस्य योनिम्पितुरा विवेश। मध्ये दिवो निहितः पृष्टित्र्रितः पृष्टित्र्रितः विचेत्रमे रजंसः पात्यन्तौ। इन्द्रं विश्वां अवीवृधन्थ्समुद्रव्यंचसं गिरेः। र्थीतंमः रथीनां वाजानाः सत्यंतिम्पतिम्। सुमृहूर्यज्ञो देवाः आ चं वख्यद्यख्यंद्रिर्देवो देवाः आ चं वख्यत्। वाजंस्य मा प्रस्वनौद्धाभेणोदंग्रभीत्। अथां सपत्राः इन्द्रों मे निग्राभेणाधंराः अकः। उद्घानं चं निग्रामं च ब्रह्मं देवा अंवीवृधन्न्। अथां सपत्रांनिन्द्राग्नी में विषूचीनान्व्यंस्यताम्॥१५॥

देवाः शतपंया अभि वार्जस्य पड्वि शतिश्व॥३॥॥—

-[३]

आशुः शिशांनो वृष्मो न युध्मो घंनाघनः ख्योभणश्चर्षणीनाम्। स्ङ्कन्दंनोऽनिमिष एंकवीरः श्तरः सेनां अजयथ्याकिमिन्द्रंः। संक्रन्दंनेनानिमिषेणं जिष्णानां युत्कारेणं दुश्चवनेनं धृष्णुनां। तिदन्द्रेण जयत् तथ्संहध्वं युधो नर् इषुंहस्तेन वृष्णां। स इषुंहस्तैः स निष्क्विभीर्वशी सः स्रष्टा स युध् इन्द्रों गुणेनं। स्र्मृष्ट्जिथ्सोम्पा बांहुश्ध्यूर्ध्वधंन्वा प्रतिंहिताभि्रस्तां। बृहंस्पते परिं दीय॥१६॥

रथेन रख्योहामित्रारं अपबाधंमानः। प्रभुञ्जन्थ्सेनाः प्रमुणो युधा जयंत्रस्माकंमेध्यविता रथांनाम्। गोत्रिभदं गोविदं वर्ज्ञबाहुं जयंन्तमज्मं प्रमृणन्तमोजंसा। इमर् संजाता अनुं वीरयध्वमिन्द्ररं सखायोऽनु सर् रंभध्वम्। बलुविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सहंस्वान् वाजी सहंमान उग्रः। अभिवीरो अभिसंत्वा सहोजा जैत्रीमिन्द्र रथमा तिष्ठ गोवित्। अभि गोत्राणि सहंसा गाहंमानोऽदायः॥१७॥ वीरः शतमंन्यरिन्दंः। दक्ष्यवनः पंतनाषाडंयध्यौऽस्माकर

वीरः श्तमंन्युरिन्द्रेः। दुश्चवनः पृंतनाषाडंयुध्यौंऽस्माक् र् सेनां अवतु प्र युथ्सु। इन्द्रं आसां नेता बृह्स्पतिर्दिख्णा यज्ञः पुर एतु सोमः। देवसेनानांमभिभञ्जतीनां जयंन्तीनाम्म्रुतो यन्त्वग्रैं। इन्द्रंस्य वृष्णो वर्रुणस्य राज्ञं आदित्यानाम्म्रुता शर्थं उग्रम्। महामनसाम्भुवनच्यवानां घोषो देवानां जयंतामुदंस्थात्। अस्माक्मिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषंवस्ता जयन्तु।॥१८॥

अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मानं देवा अवता हवेषु। उद्धंर्षय मघवन्नायुंधान्युथ्मत्वंनाम्मामकानाम्महा हेसि। उद्घंत्रहन्वाजिनां वाजिनान्युद्रथानां जयंतामेतु घोषंः। उप प्रेत जयंता नरः स्थिरा वंः सन्तु बाहवंः। इन्द्रों वः शर्म यच्छत्वनाधृष्या यथासंथ। अवंसृष्टा परां पत् शरंव्ये ब्रह्मंसहिता। गच्छामित्रान्प्र॥१९॥

विश मैषां कं चनोच्छिषः। मर्माणि ते वर्मभिश्छादयामि सोमंस्त्वा राजामृतेंनाभि वंस्ताम्। उरोवंरीयो वरिवस्ते अस्तु जयंन्तं त्वामन् मदन्तु देवाः। यत्रं बाणाः सम्पतंन्ति कुमारा विशिखा इंव। इन्द्रों न्स्तत्रं वृत्रहा विश्वाहा शर्म यच्छतु॥२०॥

दीया दायो जंयन्त्वमित्रान्य चंत्वारि श्वाची ॥॥———[४] प्राची मन् प्रदिश्मित्रीहं विद्वान्येरंग्ने पुरो अंग्निर्भवेह। विश्वा आशा दीद्यांनो वि भाह्यूर्जं नो धेहि द्विपदे चतुंष्पदे। क्रमंध्वमग्निना नाकमुख्य हस्तेषु बिभ्रेतः। दिवः पृष्ठ सुवंर्ग्तवा मिश्रा देवेभिंराद्धम्। पृथिव्या अहमुदन्तिरंख्यमारुहम्न्तिरंख्यादिवमारुहम्। दिवो नाकस्य पृष्ठाथ्सुवर्ज्योतिंरगाम्॥२१॥

अहम्। सुवर्यन्तो नापैंख्यन्त आ द्याः रोहिन्त रोदंसी।
यज्ञं ये विश्वतोधार् सुविद्वाः सो वितेनिरे। अग्ने प्रेहिं
प्रथमो देवयतां चर्ख्युर्देवानां मृत मर्त्यानाम्। इयंख्यमाणा
भृगुंभिः स्जोषाः सुवंयन्तु यज्ञंमानाः स्वस्ति। नक्तोषासा
समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकः समीची। द्यावा
ख्यामां रुक्यो अन्तर्विभाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः।
अग्ने सहस्राख्य॥२२॥

श्तमूर्धञ्छतं ते प्राणाः सहस्रंमपानाः। त्वश् सांहस्रस्यं राय ईशिषे तस्मैं ते विधेम् वाजांय स्वाहाँ। सुपूर्णां-ऽसि गुरुत्मांन्मृथिव्याश् सींद पृष्ठे पृंथिव्याः सींद भासान्तरिंख्यमा पृण ज्योतिषा दिवमुत्तंभान् तेजंसा दिश् उद्दृश्ह। आजुह्वांनः सुप्रतींकः पुरस्तादग्ने स्वां योनिमा सींद साध्या। अस्मिन्थ्स्थस्थे अध्युत्तंरस्मिन्विश्वं देवाः॥२३॥
यजंमानश्च सीदत। प्रेद्धां अग्ने दीदिहि पुरो नोऽजंस्रया सूर्म्यां यिवष्ठ। त्वा श्वाश्वंन्त उपं यन्ति वाजाः।
विधेमं ते परमे जन्मंत्रग्ने विधेम् स्तोमैरवंरे स्थस्थै।
यस्माद्योनंरुदारिथा यजे तम्प्र त्वे ह्वीश्षिं जुहुरे समिद्धे।
ताश् संवितुवरिण्यस्य चित्रामाहं वृंणे सुमृतिं विश्वजंन्याम्।
यामस्य कण्वो अदुंहत्प्रपीना सहस्रंधाराम्॥२४॥

पर्यसा महीं गाम्। सप्त ते अग्ने स्मिधः स्प्त जिह्नाः स्प्तर्षयः सप्त धामं प्रियाणि। सप्त होत्राः सप्तधा त्वां यजन्ति स्प्त योनीरा पृंणस्वा घृतेनं। ईदङ्गांन्यादङ्गेतादङ्गे प्रतिदङ्गे मितश्च सम्मितश्च समराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च स्त्यज्योतिश्च ज्योतिष्मा १श्च स्त्यश्चेर्त्पाश्चात्य रहाः।॥२५॥

ऋतजिचं सत्यजिचं सेन्जिचं सुषेण्श्वान्त्यंमित्रश्च दूरेअमित्रश्च गणः। ऋतश्चं सत्यश्चं ध्रुवश्चं धरुणंश्च धर्ता चं विधर्ता चं विधार्यः। ईदख्यांस एतादख्यांस ऊ षु णंः सदख्यांसः प्रतिसदख्यास एतंन। मितासंश्च सम्मितासश्च न ऊतये सभरसो मरुतो युज्ञे अस्मिन्निन्द्रं दैवीर्विशो म्रुतोऽनुंवर्त्मानो यथेन्द्रं दैवीर्विशो म्रुतोऽनुंवर्त्मान एविम्मं यजमानं दैवीश्च विशो मानुंषीश्चानुंवर्त्मानो भवन्तु॥२६॥

अगार सहस्राक्ष देवाः सहस्रिधारामत्यरेहा अनुवर्त्तानः षोडेश च॥५॥॥——[५] जीमूतस्येव भवति प्रतीकं यद्वर्मी याति समदामुपस्थै।

जामूतस्यव मवात प्रताक यहुमा यात समदामुपस्था अनांविद्धया तनुवां जय त्व॰ स त्वा वर्मणो मिहुमा पिपर्तु। धन्वंना गा धन्वंनाजिं जंयेम धन्वंना तीवाः समदो जयेम। धनुः शत्रोरपकामं कृणोति धन्वंना सर्वाः प्रदिशो जयेम। वक्ष्यन्तीवेदा गंनीगन्ति कर्णम्प्रिय॰ सर्खायम्परिषस्वजाना। योषेव शिङ्के वितृताधि धन्वन्नं॥२७॥

ज्या इय समने पारयंन्ती। ते आचरंन्ती समंनेव् योषां मातेवं पुत्रम्बिंभृतामुपस्थैं। अप शत्र न्ंविध्यता स् संविदाने आर्की इमे विष्फुरन्तीं अमित्रान्। बह्वीनाम्पिता बहुरंस्य पुत्रश्चिश्चा कृणोति समनाव्गत्यं। इषुधिः सङ्काः पृतंनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनंद्धो जयित प्रसूंतः। रथे तिष्ठन्नयित वाजिनः पुरो यत्रयत्र कामयेते सुषार्थिः। अभीशूंनाम्महिमानम्॥२८॥ प्नायत् मनेः पृश्चादन् यच्छन्ति र्श्मयेः। तीव्रान्धोषाँन्कृण्वते वृषंपाण्योऽश्वा रथेंभिः सह वाजयंन्तः। अवक्रामंन्तः प्रपंदैर्मित्राँन्ख्षणन्ति शत्रू १रनंपव्ययन्तः। रथवाहंन १

ह्विरंस्य नाम् यत्रायुंधं निहितमस्य वर्मः। तत्रा रथमुपं श्रग्मरं संदेम विश्वाहां वयर सुंमन्स्यमानाः। स्वादुष्ट्सदेः पितरो वयोधाः कृंच्छ्रेश्रितः शक्तीवन्तो गभीराः। चित्रसेना इषुंबला अमृधाः सतोवीरा उरवौ व्रातसाहाः। ब्राह्मणासः॥२९॥

पितंरः सोम्यांसः शिवं नो द्यावांपृथिवी अंनेहसाँ। पूषा नंः पातु दुरितादंतावृधो रख्या मार्किनी अघशर्रस ईशत। सुप्णं वंस्ते मृगो अंस्या दन्तो गोभिः संनंद्धा पतित प्रसूंता। यत्रा नरः सं च वि च द्रवंन्ति तत्रास्मभ्यमिषंवः शर्म यरसत्र। ऋजीते परि वृङ्खि नोऽश्मां भवतु नस्तुनः। सोमो अधि ब्रवीतु नोऽदिंतिः॥३०॥

शर्म यच्छत्। आ जंङ्घन्ति सान्वेषां ज्ञघनाः उपं जिन्नते। अश्वांजिन प्रचेत्सोऽश्वांन्थ्समथ्सं चोदय। अहिरिव भोगैः पर्येति बाहुं ज्यायां हेतिम्पंरिबाधंमानः। हुस्तृन्नो विश्वां वयुनांनि विद्वान्युमान्युमाः सम्परि पातु विश्वतः। वनंस्पते वीड्वंङ्गो हि भूया अस्मथ्संखा प्रतरंणः सुवीरंः। गोभिः संनद्धो असि वीडयंस्वास्थाता ते जयतु जेत्वांनि। दिवः पृथिव्याः परि॥३१॥

ओज उद्भृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृत् सहं। अपामोज्मानम्परि गोभिरावृंतमिन्द्रंस्य वज्रं हिविषा रथं यज। इन्द्रंस्य वज्रों मुरुतामनीकम्मित्रस्य गर्भो वरुणस्य नाभिः। सेमां नो ह्व्यदांतिं जुषाणो देवं रथ प्रति ह्व्या गृंभाय। उपं श्वासय पृथिवीमुत द्याम्पुंरुत्रा ते मनुतां विष्ठितं जगत्। स दुन्दुभे सुजूरिन्द्रंण देवैर्दूरात्॥३२॥

दवीयो अपं सेध शत्रून्। आ क्रेन्दय बल्मोजों न् आ धा नि ष्टंनिहि दुर्ता बाधंमानः। अपं प्रोथ दुन्दुभे दुच्छुना इत इन्द्रंस्य मुष्टिरंसि वीडयंस्व। आमूरंज प्रत्यावंतियेमाः केतुमद्दंन्दुभिर्वावदीति। समश्वंपर्णाश्चरंन्ति नो नरोऽस्माकंमिन्द्र रुथिनों जयन्तु॥३३॥

धन्वंन्महिमानं ब्राह्मंणासोऽदितिः पृथिव्याः परिं दूरादेकंचत्वारि १शच॥६॥॥———[६]

यदर्नन्दः प्रथमं जायंमान उद्यन्थ्संमुद्रादुत वा पुरीषात्। श्येनस्यं पुख्या हंरिणस्यं बाहू उपस्तुत्यम्महि जातं ते अर्वन्न। यमेनं दत्तं त्रित एंनमायुन्गिन्द्रं एणम्प्रथमो अध्यंतिष्ठत्। गन्धर्वो अस्य रश्नामंगृभ्णाथ्सूरादश्वं वसवो निरंतष्ट। असिं यमो अस्यादित्यो अर्वन्नसि त्रितो गृह्येन व्रतेनं। असि सोमेन समया विपृक्तः॥३४॥

आहुस्ते त्रीणि दिवि बन्धंनानि। त्रीणि त आहुर्दिवि बन्धंनानि त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तः संमुद्रे। उतेवं मे वरुणश्छन्थ्स्यर्वन् यत्रां त आहुः पंरमं जनित्रम्। इमा ते वाजिन्नवमार्जनानीमा शुफाना स् सिन्तुर्निधाना। अत्रां ते भुद्रा रंशना अपश्यमृतस्य या अभिरखंन्ति गोपाः। आत्मानं ते मनसारादंजानाम्वो दिवा॥३५॥ पत्यंन्तम्पतंगम्। शिरो अपश्यम्पथिभिः सुगेभिररेणुभिर्जेहंम्

अत्रा ते रूपमृत्तममंपश्यं जिगीषमाणिम् आ पदे गोः। यदा ते मर्तो अनु भोगमान्डादिद्वसिष्ठ ओषंधीरजीगः। अनु त्वा रथो अनु मर्यो अर्वन्ननु गावोऽनु भगः कृनीनाम्। अनु व्रातांस्स्तवं स्ख्यमीयुरन् देवा मंमिरे वीर्यम्॥३६॥

ते। हिरंण्यशृङ्गोऽयों अस्य पादा मनोंजवा अवंर इन्द्रं आसीत्। देवा इदंस्य हिव्रद्यंमायन् यो अवंन्तम्प्रथमो अध्यतिष्ठत्। ईर्मान्तांसः सिलिंकमध्यमासः सः शूरंणासो दिव्यासो अत्याः। हुर्सा इंव श्रेणिशो यंतन्ते यदाख्यिषुर्दिव्यमज्ममश्वाः। तव् शरीरम्पतियृष्णवंर्वन्तवं चित्तं वातं इव् ध्रजीमान्। तव् शृङ्गांणि विष्ठिंता पुरुत्रारंण्येषु जर्भुराणा चरन्ति। उपं॥३७॥

प्रागाच्छसंनं वाज्यवां देवद्रीचा मनसा दीध्यांनः। अजः पुरो नीयते नाभिरस्यानुं पृश्चात्कवयों यन्ति रेभाः। उप प्रागौत्पर्मं यथ्सधस्थमर्वा अच्छां पितरम्मातरं च। अद्या देवाञ्जष्टंतमो हि गुम्या अथा शौस्ते दाशुषे वार्याणि॥३८॥

विपृंक्तो दिवा वीर्यमुपैकान्नचंत्वारिष्ट्शचं॥७॥॥————[७]

मा नों मित्रो वर्रुणो अर्यमायुरिन्द्रं ऋभुख्या मुरुतः परि ख्यत्र। यद्वाजिनों देवजांतस्य सप्तैः प्रवृक्ष्यामों विदर्थं वीर्याणि। यत्रिणिजा रेक्णंसा प्रावृंतस्य रातिं गृंभीताम्मुंखतो नयंन्ति। सुप्रांङ्जो मेम्यंद्विश्वरूप इन्द्रापूष्णोः प्रियमप्यंति पार्थः। एष च्छागंः पुरो अश्वंन वाजिनां पूष्णो भागो नीयते विश्वदेव्यः। अभिप्रियं यत्पुंरोडाशमर्वता त्वष्टेत्॥३९॥

पुन् सौश्रवसायं जिन्वति। यद्धविष्यंमृतुशो देवयानं त्रिर्मानुषाः पर्यश्वं नयंन्ति। अत्रां पूष्णः प्रथमो भाग एति यज्ञं देवेभ्यः प्रतिवेदयंत्रजः। होतांष्वयुरावया अग्निमिन्धो ग्रांवग्राभ उत शश्रस्ता सुविप्रः। तेनं यज्ञेनं स्वरंकृतेन स्विष्टेन वख्षणा आ पृणध्वम्। यूपव्रस्का उत ये यूपवाहाश्चषालुं ये अश्वयूपाय तख्यंति। ये चार्वते पर्चनश सम्भरंन्त्युतो॥४०॥

तेषांमभिगूर्तिर्न इन्वतु। उप प्रागांध्सुमन्में ऽधायि मन्में देवानामाशा उपं वीतपृष्ठः। अन्वेनं विप्रा ऋषयो मदन्ति देवानां पुष्टे चंकृमा सुबन्धुम्। यद्वाजिनो दामं संदानमर्वतो या शीर्षण्यां रशना रञ्जंरस्य। यद्वां घास्य प्रभृतमास्ये तृण्ड सर्वा ता ते अपि देवेष्वंस्तु। यदश्वंस्य ऋविषंः॥४१॥

मिख्यकाश् यद्वा स्वरौ स्विधितौ रिप्तमिस्ति। यद्धस्तियोः शिमितुर्यन्नखेषु सर्वा ता ते अपि देवेष्वंस्तु। यदूवंध्यमुदरंस्यापवाति य आमस्यं ऋविषो गन्धो अस्ति। सुकृता तच्छंमितारंः कृण्वन्तूत मेधरं शृतपाकं पचन्तु। यत्ते गात्रांदग्निनां पच्यमांनादिभ शूलुं निहंतस्यावधावंति। मा तद्भम्यामा श्रिंषन्मा तृणेषु देवेभ्यस्तदुशद्भो रातमंस्तु॥४२॥

इदुतो ऋविषः श्रिषथ्सप्त चं॥८॥॥——

ये वाजिनम्परिपश्यंन्ति पृक्कं य ईमाहुः सुर्भिर्निर्ह्रेति। ये चार्वतो मार्सिमुख्यामुपासंत उतो तेषांमुभिगूर्तिनं इन्वतु। यन्नीख्यंणम्मार्स्पचन्या उखाया या पात्राणि यूष्ण आसेचनानि। ऊष्मुण्यांपिधानां चरूणामुङ्काः सूनाः परि भूषन्त्यश्वम्। निक्रमणं निषदंनं विवर्तनं यच्च पङ्घीशमर्वतः। यचं पृपौ यचं घासिम्॥४३॥

ज्ञ्घास् सर्वा ता ते अपि देवेष्वंस्तु। मा त्वाग्निर्ध्वंनियद्धूमगंनि भ्राजंन्त्यभि विंक्त जिद्राः। इष्टं वीतम्भिगूर्तं वर्षद्भृतं तं देवासः प्रति गृभ्णन्त्यश्वम्। यदश्वांय वासं उपस्तृणन्त्यंधीवासं या हिरंण्यान्यस्मै। संदान्मर्वन्तम्पङ्घीशिम्प्रिया देवेष्वा यामयन्ति। यत्ते सादे महंसा शूकृतस्य पार्ष्णिया वा कश्चंया॥४४॥

वा तुतोदं। सुचेव ता ह्विषों अध्वरेषु सर्वा ता ते ब्रह्मंणा सूदयामि। चतुंस्त्रि॰शद्वाजिनों देवबंन्धोर्वङ्कीरश्वंस्य स्वधितिः समेति। अच्छिंद्रा गात्रां वयुनां कृणोत् परुष्परुरनुघुष्या वि शंस्त। एक्स्त्वष्टुरश्वंस्या विश्वस्ता द्वा युन्तारां भवत्स्तथुर्तुः। या ते गात्रांणामृतुथा कृणोमि ताता पिण्डांनाम्प्र जुंहोम्युग्नौ। मा त्वां तपत्॥४५॥

प्रिय आत्मापियन्तम्मा स्वधितिस्तुन् आ तिष्ठिपत्ते। मा ते गृध्रुरंविश्स्तातिहायं छिद्रा गात्रांण्यसिना मिथूं कः। न वा उं वेतन्ध्रियसे न रिष्यसि देवा इदेषि पृथिभिः सुगेभिः। हरी ते युञ्जा पृषंती अभूतामुपांस्थाद्वाजी धुरि रासभस्य। सुगव्यं नो वाजी स्वश्वियम्पुर्सः पुत्रा उत विश्वापुष र र्यिम्। अनागास्त्वं नो अदितिः कृणोतु ख्वत्रं नो अश्वो वनता इविष्मान्॥४६॥

घासिं कशंया तपद्र्विं नवं च॥९॥॥———[९]

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥

अग्नांविष्णू स्जोषंसेमा वंधन्तु वां गिरंः। द्युम्नैर्वाजंभिरागंतम् वाजंश्व मे प्रस्वश्चं मे प्रयंतिश्च मे प्रसितिश्च मे धीतिश्चं मे ऋतुंश्च मे स्वरंश्च मे श्लोकंश्च मे श्रावश्चं मे श्रुतिंश्च मे ज्योतिंश्च मे सुवंश्च मे प्राणश्चं मेऽपानः॥१॥ च मे व्यानश्च मेऽसुंश्च मे चित्तं चं म आधीतं च मे वाक्रं मे मनश्च मे चख्वुंश्च मे श्रोत्रं च मे दख्वंश्च मे बलं च म ओजंश्च मे सहंश्च म आयुंश्च मे जुरा चं म आत्मा चं मे तनूश्चं मे शर्म च मे वर्म च मेऽङ्गांनि च मेऽस्थानिं च मे परूर्षेष च मे शरीराणि च मे॥२॥

ज्यैष्ठमं च म आधिपत्यं च मे मृन्युश्चं मे भामश्च मेऽमंश्च मेऽम्भंश्च मे जेमा चं मे महिमा चं मे विरमा चं मे प्रथिमा

चं मे वृष्मा चं मे द्राघुया चं मे वृद्धं चं मे वृद्धिंश्व मे स्तयं चं मे श्रद्धा चं मे जगच॥३॥

अपानस्तुनूर्श्व मेऽष्टादंश च॥१॥

में धनं च में वर्शश्च में त्विषिश्च में कीडा चं में मोदंश्च में जातं चं में जिन्छ्यमाणं च में सूक्तं चं में सुकृतं चं में वित्तं चं में वेद्यं च में भूतं चं में भिव्छ्यचं में सुगं चं में सुपर्थं च म ऋद्धं चं म ऋद्धिश्च में क्रुप्तं चं में क्रुप्तिश्च में मृतिश्चं में सुमृतिश्चं मे॥४॥

जग्चिर्द्धिश्वर्त्व च।।।।।

शं च मे मयंश्व मे प्रियं च मेऽनुकामश्च मे कामश्च मे

सौमन्सश्चं मे भुद्रं चं मे श्रेयंश्च मे वस्यंश्च मे यशंश्च मे भगंश्च मे द्रविणं च मे युन्ता चं मे धुर्ता चं मे ख्वेमंश्च मे धृतिंश्च मे विश्वं च॥५॥

मे महंश्च मे संविचं मे ज्ञात्रं च मे सूश्चं मे प्रसूश्चं मे सीरं च मे लयश्चं म ऋतं चं मेऽमृतं च मेऽयक्ष्मं च मेऽनामयच मे जीवातुंश्च मे दीर्घायुत्वं चं मेऽनिमृत्रं च मेऽभंयं च मे सुगं चं मे शयंनं च मे सूषा चं मे सुदिनं च मे॥६॥

ऊर्क मे सूनृतां च मे पर्यक्ष मे रसंश्व मे घृतं चं मे मधुं च मे सिग्धेश्व मे सपीतिश्व मे कृषिश्वं मे वृष्टिश्व मे जैत्रं च

म् औद्भिंद्यं च मे र्यिश्चं मे रायश्च मे पुष्टं चं मे पुष्टिश्च मे विभु चं॥७॥

विर्श्वं चु शयंनमुष्टौ चं॥३॥॥---

मे प्रभु चं मे बहु चं मे भूयंश्व मे पूर्णं चं मे पूर्णतंरं च मेऽख्विंतिश्व मे कूयंवाश्व मेऽन्नं च मेऽख्वंच मे ब्रीहयंश्व मे यवांश्व मे माषांश्व मे तिलांश्व मे मुद्गाश्च मे खुल्वांश्व मे गोधूमांश्व मे मुसुरांश्व मे प्रियंगंवश्व मेऽणंवश्व मे श्यामाकांश्व मे नीवारांश्व मे॥८॥ विभु चं मुसुराश्चतुंर्दश च॥४॥॥————[४]

अश्मां च में मृतिंका च में गिरयंश्च में पर्वताश्च में सिकंताश्च में वनस्पतंयश्च में हिरंण्यं च मेऽयंश्च में सीसं च में त्रपृंश्च में श्यामं च में लोहं च मेऽग्निश्चं म् आपंश्च में वीरुधंश्च मु ओषंधयश्च में कृष्टपच्यं च॥९॥

मेऽकृष्टपच्यं चं मे ग्राम्याश्चं मे पृशवं आर्ण्याश्चं युज्ञेनं कल्पन्तां वित्तं चं मे वित्तिश्च मे भूतं चं मे भूतिंश्च मे वसुं च मे वस्तिश्चं मे कर्मं च मे शक्तिश्च मेऽर्थश्च म् एमंश्च म् इतिश्च मे गतिश्च मे॥१०॥

कृष्ट्पच्यश्चाष्टाचंत्वारि १शच॥५॥॥------[५]

अग्निश्चं म् इन्द्रंश्च मे सोमंश्च म् इन्द्रंश्च मे सिवता चं म् इन्द्रंश्च मे सरंस्वती च म् इन्द्रंश्च मे पूषा चं म् इन्द्रंश्च मे बृह्स्पतिश्च म् इन्द्रंश्च मे मित्रश्चं म् इन्द्रंश्च मे वर्रणश्च म् इन्द्रंश्च मे त्वष्टां च॥११॥

म् इन्द्रंश्च मे धाता चं म् इन्द्रंश्च मे विष्णुंश्च म् इन्द्रंश्च मेऽिश्वनौं च म् इन्द्रंश्च मे मुरुतंश्च म् इन्द्रंश्च मे विश्वें च मे देवा इन्द्रंश्च मे पृथिवी चं म् इन्द्रंश्च मेऽन्तिरंख्यश्च म् इन्द्रंश्च मे द्यौश्चं म् इन्द्रंश्च मे दिशंश्च म् इन्द्रंश्च मे मूर्धा चं म इन्द्रंश्च मे प्रजापंतिश्च म इन्द्रंश्च मे॥१२॥

त्वष्टां च द्यौश्चं म् एकंवि॰शतिश्च॥६॥॥———[६]

अर्शुश्चं मे र्शिमश्च मेऽदाँभ्यश्च मेऽधिंपतिश्च म उपार्शुश्चं मेऽन्तर्यामश्चं म ऐन्द्रवायवश्चं मे मैत्रावरुणश्चं म आश्विनश्चं मे प्रतिप्रस्थानंश्च मे शुक्तश्चं मे मुन्थी चं म आग्रयणश्चं मे वैश्वदेवश्चं मे ध्रुवश्चं मे वैश्वान्रश्चं म ऋतुग्रहाश्चं॥१३॥

मेऽतिग्राह्यांश्च म ऐन्द्राग्नश्चं मे वैश्वदेवश्चं मे मरुत्वतीयांश्च मे माह्नेन्द्रश्चं म आदित्यश्चं मे सावित्रश्चं मे सारस्वतश्चं मे पौष्णश्चं मे पात्नीवृतश्चं मे हारियोजनश्चं मे॥१४॥

ऋतुग्रहाश्च चतुंस्त्रिश्शच॥७॥॥————[৩]

इध्मर्श्व मे ब्रहिश्च मे विदेश मे धिष्णियाश्च मे स्रुचंश्च मे चमुसाश्च मे ग्रावाणश्च मे स्वरंवश्च म उपर्वार्श्व मे-ऽधिषवणे च मे द्रोणकलुशर्श्व मे वायुव्यांनि च मे पूत्भृचं म आधवनीयंश्च मु आग्नींग्नं च मे हिव्धांनं च मे गृहार्श्व मे सदंश्च मे पुरोडाशांश्च मे पचतार्श्व मेऽवभृथर्श्व मे स्वगाका्रश्च मे॥१५॥

गृहाश्च षोडंश च॥८॥॥————[८]

अग्निश्चं मे घर्मश्चं मेऽर्कश्चं मे सूर्यंश्च मे प्राणश्चं मे-ऽश्वमेधश्चं मे पृथिवी च मेऽदितिश्च मे दितिश्च मे द्यौश्चं मे शक्वंरीर्ङ्गुलयो दिशंश्च मे यज्ञेनं कल्पन्तामृक्चं मे सामं च मे स्तोमंश्च मे यज्ञंश्च मे दीख्या चं मे तपंश्च म ऋतुश्चं मे वृतं चं मेऽहोरात्रयौर्वृष्ट्या बृंहद्रथन्तुरे चं मे यज्ञेनं कल्पेताम्॥१६॥

गर्भाश्च मे वथ्साश्च मे त्र्यविश्व मे त्र्यवी च मे दित्यवाई

गभाश्च म वृथ्साश्च म त्र्यावश्च म त्र्युवा च म दित्युवाड्व मे दित्यौही च मे पश्चाविश्च मे पश्चावी च मे त्रिवृथ्सर्श्च मे त्रिवृथ्सा च मे तुर्युवाड्वं मे तुर्यौही च मे पष्टवाच्चं मे पष्टौही च म उख्या च मे वशा च म ऋषभश्चं॥१७॥

मे वेहचमेऽनुङ्घाश्चं मे धेनुश्चं म् आयुर्यज्ञेनं कल्पताम्प्राणो यज्ञेनं कल्पतामपानो यज्ञेनं कल्पताळ्याँनो यज्ञेनं कल्पताश्चरख्युंर्यज्ञेनं कल्पता श्रोत्रं यज्ञेनं कल्पताम्मनो यज्ञेनं कल्पतां वाग्यज्ञेनं कल्पतामात्मा यज्ञेनं कल्पतां यज्ञो यज्ञेनं कल्पताम्॥१८॥ प्रकां च मे तिस्रश्चं में पश्चं च मे सप्त चं में नवं च

म् एकांदश च में त्रयोंदश च में पश्चंदश च में स्प्तदंश च में नवंदश च म् एकंविश्शतिश्च में त्रयोंविश्शतिश्च में पश्चंविश्शतिश्च में स्प्तिविश्शतिश्च में नवंविश्शतिश्च म् एकंत्रिश्शच में त्रयंस्त्रिश्शच॥१९॥

मे चतंस्रश्च मेऽष्टौ चं मे द्वादंश च मे षोडंश च मे विश्वातिश्चं मे चतुंविश्वातिश्च मेऽष्टाविश्वातिश्च मे द्वात्रिश्वाच मे षद्गिश्वाच मे चत्वारिश्वाचं मे चतुंश्चत्वारिश्वाच मेऽष्टाचंत्वारिश्वाच मे वार्जश्च प्रस्वश्चांपिजश्च ऋतुंश्च सुवंश्च मूर्धा च व्यक्षियश्चान्त्यायुनश्चान्त्यंश्च भौवनश्च भुवंनश्चाधिपतिश्च॥२०॥

त्रयंक्षिरशच् व्यश्विय एकांदश च॥11॥॥———[११] वाजों नः सप्त प्रदिश्रश्चतंस्रो वा परावतः। वाजों नो विश्वेंद्वैर्धनंसाताविहावंतु। विश्वें अद्य मुरुतो विश्वं ऊती विश्वें भवन्त्वग्रयः समिद्धाः। विश्वें नो देवा अवसा गमन्तु

विश्वं भवन्त्वुग्नयः सामद्धाः। विश्वं ना द्वा अवसा गमन्तु विश्वंमस्तु द्रविणं वाजो अस्मे। वाजंस्य प्रस्वं देवा रथैर्याता हिर्ण्ययैः। अग्निरिन्द्रो बृह्स्पतिर्मुरुतः सोमंपीतये। वाजेवाजेऽवत वाजिनो नो धर्नेषु॥२१॥

विप्रा अमृता ऋत्जाः। अस्य मध्यः पिबत मादयध्यं तृप्ता यात पृथिभिर्देवयानैः। वाजः पुरस्तांदुत मध्यतो नो वाजो देवा ऋतुभिः कल्पयाति। वाजंस्य हि प्रस्वो नंनमीति विश्वा आशा वाजंपतिभवयम्। पर्यः पृथिव्याम्पय ओषधीषु पर्यो दिव्यन्तरिख्ये पर्यो धाम्। पर्यस्वतीः प्रदिशः सन्तु मह्मम्। सम्मां सृजाम् पर्यसा घृतेन सम्मां सृजाम्यपः॥२२॥

मह्मम्। सम्मा सृजाम् पयसा धृतन् सम्मा सृजाम्यपः॥ रशा ओषंधीभिः। सोंऽहं वाजरं सनेयमग्ने। नक्तोषासा समंनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकरं समीची। द्यावा ख्वामां रुक्नो अन्तर्वि भांति देवा अग्निं धांरयन्द्रविणोदाः। समुद्रोंऽसि नभंस्वानार्द्रदांनुः शम्भूमंयोभूरभि मां वाहि स्वाहां मारुतोंऽसि मुरुतां गुणः शम्भूमंयोभूरभि मां वाहि स्वाहांवस्युरंसि दुवंस्वाञ्छम्भूमंयोभूरभि मां वाहि स्वाहां॥ २३॥

धर्नैष्वपो दुवंस्वाञ्छम्भूर्मयोभूरभि मा द्वे चं॥12॥॥———[१२]

अग्निं युनिज्मि शवंसा घृतेनं दिव्य संपूर्णं वयंसा बृहन्तम्। तेनं वयम्पंतेम ब्रध्नस्यं विष्टप्र सुवो रुहांणा अधि नार्क उत्तमे। इमौ ते पुख्यावृज्ञरौ पत्तित्रणो याभ्या र रख्या रेस्यपृह इस्येग्ने। ताभ्याँ पतेम सुकृतांमु लोकं यत्रर्षयः प्रथम्जा ये पुराणाः। चिदिस समुद्रयोनिरिन्दुर्दख्यः श्येन ऋतावाँ। हिरेण्यपख्यः शकुनो भुर्ण्युर्म्हान्थ्स्थस्थै ध्रुवः॥२४॥

आ निषंत्तः। नमंस्ते अस्तु मा मां हिश्सीर्विश्वंस्य मूर्धन्निधं तिष्ठसि श्रितः। सुमुद्रे ते हृदंयम्नतरायुर्घावांपृथिवी भुवंनेष्वर्पिते। उद्गो दंत्तोद्धिम्भिन्त दिवः पूर्जन्यांदन्तरिख्यात्पृधि नो वृष्ट्यांवत। दिवो मूर्धासिं पृथिव्या नाभिरूर्गपामोषंधीनाम्। विश्वायुः शर्म सप्रथा नमस्प्रथे। येनर्षयुस्तपंसा सुत्रम्॥२५॥ आसतेन्थांना अग्नि स्वंराभरंन्तः। तस्मिन्नहं नि दंधे नाकें अग्निमेतं यमाहुर्मनेवः स्तीर्णबंरहिषम्। तम्पत्नीभिरनुं गच्छेम देवाः पुत्रैर्भातृंभिरुत वा हिरंण्यैः। नाकं गृह्णानाः सुंकृतस्यं लोके तृतीयं पृष्ठे अधि रोचने दिवः। आ वाचो मध्यंमरुहद्भुरण्युर्यमुग्निः सत्पंतिश्चेकितानः। पृष्ठे पृंथिव्या निहिंतो दविंद्युतदधस्पदं कृणुते॥२६॥ ये पृंत्न्यवंः। अयमुग्निर्वीरतंमो वयोधाः संहुस्नियों

दीप्यतामप्रयुच्छन्न्। विभाजमानः सिर्रस्य मध्य उप प्र यात दिव्यानि धामं। सम्प्र च्यंवध्वमनु सम्प्र याताग्ने पृथो देवयानान्कृणुध्वम्। अस्मिन्थ्स्थस्थे अध्युत्तंरस्मिन्विश्वं देवा यजमानश्च सीदत। येनां सहस्रं वहंसि येनांग्ने सर्ववेद्सम्। तेनेमं युज्ञं नों वह देवयानो यः॥२७॥

सप्तमः प्रश्नः

उत्तमः। उद्बुध्यस्वाग्ने प्रति जागृह्येनमिष्टापूर्ते सर्भुजेथाम्यं च। पुनः कृण्व श्रस्त्वां पितरं युवानम्न्वाता श्रेसीत् त्विये तन्तुंमेतम्। अयं ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्नंग्न आ रोहाथां नो वर्धया रियम्॥२८॥

ध्रुवः सृत्रङ्कृणुते यः सृप्तित्रिर्शशच॥13॥॥————[१३]

ममाँग्ने वर्चो विह्वेष्वंस्तु वयं त्वेन्थांनास्त्नुवंम्पुषेम।
मह्यं नमन्ताम्प्रदिश्रश्चतंस्रस्त्वयाध्यंख्येण पृतंना जयेम।
ममं देवा विह्वे संन्तु सर्व इन्द्रांवन्तो मुरुतो विष्णुंरग्निः।
ममान्तरिंख्यमुरु गोपमंस्तु मह्यं वातः पवतां कामे अस्मित्र।

मियं देवा द्रविणमा यंजन्ताम्मय्याशीरंस्तु मियं देवहूंतिः।

दैव्या होतांरा वनिषन्त॥२९॥ पूर्वेऽरिष्टाः स्याम तुनुवां सुवीराः। मह्यं यजन्तु मम् यानिं ह्व्याकूंतिः स्त्या मनंसो मे अस्तु। एनो मा नि गां कत्मच्चनाहं विश्वं देवासो अधि वोचता मे। देवींः षडुर्वीरुरु णां कृणोत् विश्वं देवास इह वींरयध्वम्। मा हाँस्महि प्रजया मा तुनूभिर्मा रंधाम द्विष्ते सोम राजन्न। अग्निर्मन्युम्प्रंतिनुदन्पुरस्तांत्॥३०॥

अदंब्यो गोपाः परि पाहि न्स्त्वम्। प्रत्यश्चो यन्तु निगुतः पुन्स्तें उमेषां चित्तम्प्रबुधा वि नेशत्। धाता धांतृणाम्भुवंनस्य यस्पतिर्देव संवितारं मिमातिषाहम्। इमं यज्ञम्श्विनोभा बृह्स्पतिर्देवाः पान्तु यजंमानं न्यर्थात्। उरुव्यचां नो महिषः शर्म यश्सदस्मिन् हवे पुरुहूतः पुरुख्यु। स नेः प्रजाये हर्यश्व मृड्येन्द्र मा॥३१॥

नो रीरिषो मा पर्रा दाः। ये नः सपत्ना अप ते भंवन्त्वन्द्राग्निभ्यामवं बाधामहे तान्। वसंवो रुद्रा आंदित्या उंपरिस्पृशंम्मोग्नं चेत्तारमधिराजमंकत्र्। अर्वाश्चमिन्द्रंममुतो हवामहे यो गोजिद्धंनजिदंश्वजिद्यः। इमं नो यज्ञं विह्वे जुंषस्वास्य कुंमों हरिवो मेदिनं त्वा॥३२॥

वृनिषुन्त पुरस्तान्मा त्रिचंत्वारि १ शच ॥ 14 ॥ ॥ 🕳 📉 🛛

अग्नेर्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतसो यम्पाश्चंजन्यम्ब्हवंः सिम्न्थतें। विश्वंस्यां विशि प्रंविविशिवाः संमीमहे स नों मुश्रुत्वः हंसः। यस्येदम्प्राणित्रिमिषद्यदेजंति यस्यं जातं जनमानं च केवंलम्। स्तौम्यग्निं नांथितो जोहवीमि स नो मुश्रुत्वः हंसः। इन्द्रंस्य मन्ये प्रथमस्य प्रचेतसो वृत्रघः स्तोमा उप मामुपागुः। यो दाशुषंः सुकृतो हव्मुप् गन्तां॥३३॥

स नो मुश्रुत्व १ हंसः। यः संग्रामं नयंति सं वृशी युधे यः पृष्टानि स १ सृजति त्रयाणि। स्तौमीन्द्रं नाथितो जोहवीमि स नो मुश्रुत्व १ हंसः। मृन्वे वाम्मित्रावरुणा तस्यं वित्त १ सत्यौजसा द १ हणा यं नुदेथे। या राजांन १ स्रथं याथ उंग्रा ता नो मुश्रुत्मागंसः। यो वा १ रथं ऋज्रुरंश्मिः सृत्यधंमां मिथुश्चरंन्तमुप्याति दूषयन्नं। स्तौमि॥ ३४॥

मित्रावरुंणा नाथितो जोहवीमि तौ नो मुश्चत्मागंसः। वायोः संवितुर्विदर्थानि मन्महे यावात्मन्वद्विभृतो यौ च रख्यंतः। यौ विश्वंस्य परिभू बंभूवतुस्तौ नो मुश्चत्मागंसः। उप श्रेष्ठां न आशिषों देवयोर्धर्मे अस्थिरत्र। स्तौमिं वायुः संवितारं नाथितो जोंहवीमि तौ नो मुश्चतमार्गसः। र्थीतंमौ रथीनामंह्व ऊतये शुभुं गिमष्ठौ सुयमेंभिरश्वैः। ययौः॥३५॥

वां देवौ देवेष्विनिशितमोज्ञस्तौ नों मुश्चतमार्गसः। यदयातं वहतु स्पूर्यायाँ स्निच्केणं स्रस्दिमिच्छमानौ। स्तौमिं देवाविश्वनौं नाथितो जोहवीिम् तौ नों मुश्चतमार्गसः। म्रुताँम्मन्वे अधिं नो ब्रुवन्तु प्रेमां वाचं विश्वांमवन्तु विश्वं। आशून् हुंवे सुयमानूतये ते नों मुश्चन्त्वेनंसः। ति्ग्ममार्युधं वीडित सहंस्विद्दिव्य शर्धः॥३६॥

पृतंनासु जिष्णु। स्तौमिं देवान्मुरुतों नाथितो जोहवीमि ते नों मुश्चन्त्वेनंसः। देवानांम्मन्वे अधि नो ब्रुवन्तु प्रेमां वाचं विश्वांमवन्तु विश्वं। आशून् हुंवे सुयमांनूतये ते नों मुश्चन्त्वेनंसः। यदिदम्मांभिशोचंति पौरुषयेण दैव्यंन। स्तौमि विश्वां देवान्नांथितो जोहवीमि ते नों मुश्चन्त्वेनंसः। अनुं नो-ऽद्यानुंमित्रनुं॥३७॥

इदंनुमते त्वं वैश्वानुरो नं ऊत्या पृष्टो दिवि। ये अप्रथेताममितेभिरोजोभिर्ये प्रतिष्ठे अभवतां वसूनाम्। स्तौमि द्यावापृथिवी नाथितो जोहवीमि ते नो मुञ्जतमश्हंसः। उर्वी रोदसी वरिंवः कृणोतं ख्येत्रंस्य पत्नी अधि नो ब्रूयातम्। स्तौमि द्यावापृथिवी नांथितो जोहवीमि ते नों मुञ्जतमश्हंसः। यत्ते व्यम्पुंरुषत्रा यंविष्ठाविद्वाश्सश्चकृमा कच्चन॥३८॥

आर्गः। कृधी स्वंस्मा अदितेरनंगा व्येना रेसि शिश्रथो विष्वंगग्ने। यथां ह् तद्वंसवो गौर्यं चित्पदि ष्ताममुंश्रता यजत्राः। एवा त्वम्स्मत्प्र मुंश्रा व्यर्हः प्रातांर्यग्ने प्रत्रां न् आर्युः॥३९॥

गन्तां दूषय्न्थ्स्तौम् ययो्षशर्घोऽनुंमित्रिन् चन चतुंस्त्रि॰शच॥15॥॥———[१५] अग्निष्ट्वां वामश्वो द्विचंत्वारि॰शच॥11॥॥——[१६]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/